

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Großfürstenthum Siebenbürgen.

Jahrgang 1853.

I. Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 9. Mai 1853.

Erdély nagyfejedelemségét illető
ORSZÁGOS KORMÁNYLAP.

1853-diki évfolyam.

I. O s z t á l y .

V. darab.

Kiadatott és szétküldetett 1853-diki majus 9-kén.

ГЪБЕРНІЯЛІ ПРОВІНЦІАЛЕ

ИЕНТРЪ

МАРЕЛЕ ПРИНЦИПАТЪ ТРАНЦИЛВАНІА.

КЪРЪСЛАȘ АНЪЛАȘІ 1853.

I. С Е П Ц І Я Н Е .

МЪНЪНКІЯЛЪ V.

Естрадатъ ми тръмісѣ дн 9. Маіа 1853.

37. szám.

Császári nyiltparancs

1853-diki marczius 2-ről az egykori földesurak s a volt jobbágyok és ezektől különböző bánásmód alatt létező földbirtokosok között Magyarországnban az urbéri kapcsolat s ezzel rokon jogállapotok folytán főnforgó viszonyok szabályozása iránt.

A birodalmi törvénylap XIV. dar. 38. száma kiadatott és szétküldetett marczius 8-kán 1853.

38. szám.

Császári nyiltparancs

1853-diki marczius 2-ről, az urbéri kárpótlás és földtehermentesítés foganatosítása iránt Magyarországnban.

A birodalmi törvénylap XIV. dar. 39. sz. kiadatott és szétküldetett marczius 8-kán 1853.

39. szám.

Császári nyiltparancs

1853-diki marczius 2-ről, a földtehermentesítés foganatosítása s az urbéri és ezzel rokon birtokviszonyok szabályozása iránt Horvát- és Tótországban.

A birodalmi törvénylap XIV. dar. 40. sz. kiadatott és szétküldetett marczius 8-kán 1853.

40. szám.

Császári nyiltparancs

1853-diki marczius 2-ről, az egykori földesurak s a volt jobbágyok és ezektől különböző bánásmód alatt létező földbirtokosok között az urbéri kapcsolat s ezzel rokon jogállapotok folytán főnforgó viszonyok szabályozása iránt a Szerbvajdaságban s a temesi bánóságban.

A birodalmi törvénylap XIV. dar. 41. sz. kiadatott és szétküldetett marczius 8-kán 1853.

Nr. 37.

Kaiserliches Patent

vom 2. März 1853, zur Regelung der zwischen den ehemaligen Grundherren und den gewesenen Unterthanen und Grundholden in Ungarn zu Folge des Urbarialverbandes und der ihm verwandten Rechtsbestände obwaltenden Verhältnisse.

Im Reichsgesetzblatte XIV. Stück No. 38, ausgegeben und versendet am 8. März 1853.

Nr. 38.

Kaiserliches Patent

vom 2. März 1853, über die Durchführung der Urbarial-Entschädigung und Grund-Entlastung im Königreiche Ungarn.

Im Reichsgesetzblatte XIV. Stück No. 39, ausgegeben und versendet am 8. März 1853.

Nr. 39.

Kaiserliches Patent

vom 2. März 1853, zur Durchführung der Grund-Entlastung und Regelung der Urbarial- und der ihnen verwandten Besitzverhältnisse in den Königreichen Kroatien und Slavonien.

Im Reichsgesetzblatte XIV. Stück No. 40, ausgegeben und versendet am 8. März 1853.

Nr. 40.

Kaiserliches Patent

vom 2. März 1853, zur Regelung der zwischen den ehemaligen Grundherren und den gewesenen Unterthanen und Grundholden zu Folge des Urbarial-Verbandes und der ihm verwandten Rechtsbestände obwaltenden Verhältnisse, für die Wojwodschafft Serbien und dem Temeser Banate.

Im Reichsgesetzblatte XIV. Stück No. 41, ausgegeben und versendet am 8. März 1853.

Nr. 37.

Patentъ

диплъромаскъ дин 2. Марца 1853, нентр ретлароа реферинделоръ до логътра зрбаріало ши до дрентрїе колерато къ данса днтро домнїи до пѣмѣнтѣ до маї днаїнто ши днтро фотїї лоръ сѣдїї (сзвншїи ши кѣт нентр персѣнъ ши кѣт нентр пѣмѣнтѣ) ши колонї (сзпшїи нѣмаї кѣт нентр пѣмѣнтѣ) дн Ѣгарїа. Дн вѣлетїнѣї имперїале нѣнѣнѣїї XIV, Nr. 38, естрѣдатѣ ши трѣмїсѣ дн 8. Марца 1853.

Nr. 38.

Patentъ

диплъромаскъ дин 2. Марца 1853, деспро нѣпероа дн фантѣ а десѣннѣїїнел зрбарїал ши а десѣрїїнѣїї пѣмѣнтѣїї дн ретнѣїї Ѣгарїа.

Дн вѣлетїнѣїї имперїале нѣнѣнѣїї XIV, Nr. 39, естрѣдатѣ ши трѣмїсѣ дн 8. Марца 1853.

Nr. 39.

Patentъ

диплъромаскъ дин 2. Марца 1853, деспро нѣпероа дн фантѣ а десѣрїїнѣїї пѣмѣнтѣїї ши деспро ретлароа реферинделоръ до носѣїїнїа зрбарїало ши а чолоръ колерато къ дансѣ дн ретнѣїї Крѣвїїа ши Слѣвонїа.

Дн вѣлетїнѣїї имперїале нѣнѣнѣїї XIV, Nr. 40, естрѣдатѣ ши трѣмїсѣ дн 8. Марца 1853.

Nr. 40.

Patentъ

диплъромаскъ дин 2. Марца 1853, нентр ретлароа реферинделоръ до логътра зрбарїало ши до дрентрїе колерато къ данса днтро домнїи до пѣмѣнтѣ до маї днаїнто ши днтро фотїї лоръ сѣдїї (сзвншїи ши кѣт нентр персѣнъ ши кѣт нентр пѣмѣнтѣ) ши колонї (сзпшїи нѣмаї кѣт нентр пѣмѣнтѣ), дн Воїво-датѣїї сербїкѣ ши дн Ђнѣпатѣїї тимїїанѣїї.

Дн вѣлетїнѣїї имперїале нѣнѣнѣїї XIV, Nr. 41, естрѣдатѣ ши трѣмїсѣ дн 8. Марца 1853.

41. szám.

Császári nyiltparancs

1853-diki marczius 2-ről, az urbéri kárpót-
lás és földtehermentesítés foganatositása iránt
a Szerbvajdaságban és temesi bánságban.

A birodalmi törvénylap XIV. dar. 42. sz. kiadott
és szétküldött marczius 8-kán 1853.

42. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi ministeriumnak 1853-diki mar-
czius 4-ről,

kibátó minden koronaországokra,

melly által a behuzott rézpénzek beváltási
ára tétetik közbirré.

A birodalmi törvénylap XIV. dar. 43. sz. kiadott
és szétküldött marczius 8-kán 1853.

Az 1851-diki augustus 26-kán kelt rendeletnek
(birod. törv. lap 201 sz.) 6 pontjára vonatkozólag
közbirró tétetik, miszerint a régi réznek a kinc-
tári rézhámorok tarifáiban megállapított beváltási
árai a forgalmon kívül tett régibb 2, 1, $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$
pengő krajczáros rézpénzekre nézve is érvényesek,
s hogy a tarifaszere ár jelenleg, s mig valamolly
változás szükségének nem találatik, egy bécsi
mázsától 67 forintra, azaz: hatvanhét pengő
forinttra szabátott.

A behuzott rézpénzoknak f. é. marczius hu-
szadikától kezdve a régi réz jelenlegi beváltási ár-
ért leendő beváltására a következő hivatalok és
pénztárak utasítvák, ugymint:

- a) a bécsi fő-pénzverő hivatal;
- b) a hall sótermelési és bányajövedéki pénz-
tár a egyszerűmind eladási ügyelőség Ti-
rolban;
- c) a besztarcebányai ügyelőségi és erdőszeti
pénztár;
- d) a nagybányai bánya felügyelőségi főhivatali
pénztár, végro
- e) az oraviczai bányalgazgatósági pénztár.

Egyébiránt a behuzott rézpénzek birtokosainak
szabadsgában áll, ezeket olly kémunkásoknak, kik
iparüzletökre rezet használnak, vagy bár kinek tet-
etés szerinti, kölcsönös egyezkedés által megállá-
pított áron eladni, a törvényes forgalomban levő
pénzek beolvastása iránti önálló tilalom ezen im-
már forgalmon kívül tett rézpénzekre nem alkal-
maztatván.

Daumgartner, s. k.

Nr. 41.

Kaiserliches Patent

vom 2. März 1853, über die Durch-
führung der Urbarial-Entschädigung
und Grund-Entlastung in der Woj-
wodschafft Serbien und im Temeser
Banate.

Im Reichsgesetzblatte XIV. Stück No. 42, aus-
gegeben und versendet am 8. März 1853.

Nr. 42.

E r l a ß

des Finanz-Ministeriums vom 4.
März 1853,

giltig für alle Kronländer,

womit der Einlöschungspreis für die
einberufenen Kupfermünzen bekannt
gemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XV. Stück No. 43, aus-
gegeben und versendet am 12. März 1853.

Mit Bezug auf den Absatz 6 der Verord-
nung vom 26. August 1851 (No. 201 des
Reichsgesetz-Blattes) wird bekannt gemacht, daß
die in den Tarifen der Urbarial-Kupferhämmer
jeweilig festgesetzten Einlöschungspreise für altes
Kupfer auch für die außer Umlauf gesetzten älte-
ren Conventions-Kupfermünzen zu 2, 1, $\frac{1}{2}$ und
 $\frac{1}{4}$ Kreuzer gelten, und daß der tarifmäßige Preis
bermal und bis eine Aenderung für nöthig er-
kannt wird, auf 67 Gulden, sage: Sieben
und sechzig Gulden Conventions-
Münze, für den Wiener Centner festgesetzt ist.

Folgende Aemter und Cassen sind angewie-
sen, vom zwanzigsten März d. J. angefangen,
die einberufenen Kupfermünzen um den jewei-
ligen Einlöschungspreis des alten Kupfers einzu-
lösen, als:

- a) das Hauptmünzamt in Wien;
- b) die Salz-Erzeugung- und Berggefällen-
Casse, zugleich Verschleiß-Factory, zu Hall
in Tirol;
- c) die Factory und Forstwesens-Casse zu
Neusohl;
- d) die Berg-Inspectorats-Oberamts-Casse in
Nagy-Bánya, endlich
- e) die Bergdirections-Cassenverwaltung in
Oravicza.

Uebrigens steht es den Besitzern einberufe-
ner Kupfermünzen frei, dieselben an Metall-Ar-
beiter, welche Kupfer zu ihrem Gewerbsbetriebe
verwenden, oder an wen immer um einen be-
liebigen, durch gegenseitiges Uebereinkommen fest-
gesetzten Preis zu verkaufen, indem das beste-
hende Verbot des Einschmelzens gesetzlich cour-
firirter Münzen auf diese nunmehr außer Um-
lauf gesetzten Kupfermünzen keine Anwendung
findet.

Daumgartner m. p.

Nr. 41.

Patentъ

диптертоакъ дин 2. Марта 1853, десре
пспереа дн фанъ а десертмъчкнеи зрвариаи
ми а десертмъчкнеи пспереа дн Воюдатакъ
сербиа ми дн Бънатъкъ тиминианъ.

Дн вьлетинъкъ империае тькснъкъ XIV, Nr. 42,
естрадатъ ми тькснъкъ дн 9. Марта 1853.

Nr. 42.

Декретъкъ

министрискъ де Финанге дин 4. Марта 1853,

пспереа дн фанъ а десертмъчкнеи зрвариаи
ми а десертмъчкнеи пспереа дн Воюдатакъ
сербиа ми дн Бънатъкъ тиминианъ.

Дн вьлетинъкъ империае тькснъкъ XV, Nr. 43,
естрадатъ ми тькснъкъ дн 12. Марта 1853.

Азандъ дн ведере алиа а 6 а ординъчкнеи
дин 26. Августъ 1851 (вкл. има. Nr. 201), се фане
кспокскъ, къ предъриле пспереа скимъчкнеи
арамел чекел векл, детерминате дн тарифело
фавричелоръ ерариаи де арамъ, воръ аве
вадоре ми пспереа вап и чекел векл де
арамъ де кате 2, 1, $\frac{1}{2}$ ми $\frac{1}{4}$ кр.
мон. копв. че се афъ кроми дин черкълъчкнеи,
ми къ пспереа акси, пспереа се ва кспоче а
фл де лиаотъ аръ модификачкнеи, пспереа
тарифало пспереа знд кантапскъ де
Виаена в десинъкъ ла 67 флорини, зи
месеzech ми шенто флорини мон. копв.

Днченандъ дела 20. Марта ан. кр., смнт
диптертоакъ зрвариае офичие ми вассе а
скимъчкнеи де арамъ чекел петрамъ дин
кспереа къ предъриле тарифало че воръ
фл тотдеазна пспереа арамъ вехе,
а пспереа:

- a) офичиалъ монетаре пспереа дин Виаена;
- b) касса де каре ми дн тансело минерари,
тотодатъ ми фанториз де банзаре
ла Халл дн Тиролакъ;
- c) фанториа ми касса офичиалъ
сезанъ дела Неоколъ;
- d) касса офичиалъ сзериоре де
инцентопатъкъ минераре дн
Баиа-маре, дн зрмъ
- e) администрискъ кассел динцентопатъкъ
минераре дн Оравичъ.

Кътръ ачсакта десеропил де ванл де
арамъ петрамъ, аз воръ де а-1
винде къ пспереа, къ каре се воръ
потъ днвои, ла лъкръторил де
метале карл аз лиаотъ де арамъ
дн месъриа лоръ, аз ла вер чине
алиа; пспереа понипеа де а топи
монетъ че се афъ дн кспереа
легале, нз се алиа ла ачсакта
ванл де арамъ че смнт петрамъ
дин черкълъчкнеи.

Баумгартнеръ м. п.

43. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki
marcius 5-ről,

kiható mindazon koronaországokra, mollyekben az 1850-diki
januar 17-kén kelt büntető perrendtartás hatályában van,
melly által a belügyministeriummal és a leg-
főbb rendőri hatósággal egyetértőleg az em-
litett koronaországok számára, a büntető bi-
rószági táblák kiadása s az azok körüli to-
vábbi eljárás iránt az 1821-diki november
30-kán kelt udvari rendelvényvel (igaz. törv.
gyűjt. 1818 sz.) kibocsátott szabály újra
közhirrre tétetik.

A birodalmi törvénylap XV. dar. 44. sz. kiadatott
és szétküldetett marcius 12-kén 1853.

44. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyi s kereskedelmi ministeriumoknak
1853-diki marcius 6-ról,

kiható a közös vámkapcsolat minden országaira,
melly által a néhány áruknál előforduló fél-
ládákra (foglalékokra) 4 százaléknyi göngy-
suly határozatlik.

A birodalmi törvénylap XV. dar. 45. száma kiadatott
és szétküldetett marcius 12-kén 1853.

A pénzügyministerium a kereskedelmi ministe-
riummal egyetértőleg elrendelendőnek találja, hogy
a horganypléhlapoknál (vámjegyz. 54 szak b.) bet.)
továbbá a vasárúknál (vámjegyz. 88. szak) és a
gépalkatrészeknél (vámjegyz. 95. szak) a forgalom-
ban előfordulni szokott ugynevezett félládákba (fog-
lalékokba, fából) való elmálházásra az elegysulynak
4 százaléka göngysúlyul számítassék.

Ezen határozat azon naptól kezdve lépend ha-
tályba, mellyen minden egyes vámhivatalhoz az e-
löljáró hatóság útján el fog jutni.

Baumgartner, s. k.

45. szám.

Rendelete

a legfőbb rendőri hatóság főnökének 1853-
diki januar 27-ről,

kiható minden koronaországokra,

Nr. 43.

Verordnung

des Ministeriums der Justiz vom 5.
März 1853,

giltig für alle Kronländer, in welchen die Strafprozess-Ordnung
vom 17. Januar 1850 in Wirksamkeit ist,

wodurch im Einverständnisse mit dem
Ministerium des Innern und der ober-
sten Polizeibehörde für die genannten
Kronländer, die mit Hofdecret vom
30. November 1821, No. 1818 der
Justiz-Gesetzsammlung ertheilte Vor-
schrift wegen Ausfertigung der straf-
gerichtlichen Auskunftstabelle und
weiterer Behandlung derselben mit
mehreren Abänderungen neuerlich
kundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XV. Stück No. 44, aus-
gegeben und versendet am 12. März 1853.

Nr. 44.

E r l a ß

der Ministerien der Finanzen und des
Handels vom 6. März 1853,

giltig für alle Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes,
womit eine Tara von 4 Percent für
die, bei einigen Waaren vorkommen-
den Halbfisten (Rahmen) festgesetzt
wird.

Im Reichsgesetzblatte XV. Stück No. 45, aus-
gegeben und versendet am 12. März 1853.

Das Finanzministerium findet im Einver-
ständnisse mit dem Handelsministerium zu be-
stimmen, daß für die bei Zinkblechplatten (Tar-
ifs-Abtheilung, 54, lit. b), dann bei Eisen-
waaren (Tarifs-Abtheilung, 88) und bei Ma-
schinenbestandtheilen (Tarifs-Abtheilung, 95) im
Verkehre vorkommende Verpackung in sogenann-
ten Halbfisten (Rahmen) von Holz eine Tara
von 4 Percent des Sporcogewichtes berechnet
werde.

Diese Bestimmung hat mit dem Tage in
Wirksamkeit zu treten, an welchem sie jedem ein-
zelnen Zollamte durch die vorgelegte Behörde zu-
kommen wird.

Baumgartner m. p.

Nr. 45.

Verordnung

des Chefs der obersten Polizeibehörde
vom 27. Januar 1853,

wirksam für alle Kronländer,

Nr. 43.

Ordinъчища

ministeriului de justiție din 5. Martie 1853,

pentru toate țările în care este în vigoare procedura
procesuală pen. din 17. Ianuar. 1850,

prin care, în judecătoria cu ministeriul
interne și cu consiliul superior de
poliție, normativul pentru expedirea tabelo-
lor de judecătoria penali de informatică și
pentru trantarea lor mai departe, dat
de decretul az. nr. 1818 din 30. Noiembrie 1821, Nr.
1818, se revizuieste pentru a se modifica și mai
multe modificări.

În v. l. de lege nr. 44 din 12. Martie 1853.

Nr. 44.

Декретъи

ministeriului de finanțe și comerț din
6. Martie 1853,

pentru toate țările de care compune
prin care, pentru cemi-
tărie (mărunț) de
40 oxuri la v. l. de
do 4%.

În v. l. de lege nr. 45 din 12. Martie 1853.

Ministeriul de finanțe, în judecătoria
cu do de comerț, az. nr. 45
prin care, pentru cemi-
(mărunț) de
de zinc (do-
c. 54, lit. b), și
de
(do-
c. 88) și la
(do-
c. 95), cu
do 4% din greutatea
netă.

Dispoziția are efect
din ziua, în care se va face
oficiul în parte prin
autoritatea sa superioră.

Baumgartner m. p.

Nr. 45.

Ordinъчища

капитула септемел асторити до полиция дин

27. Ianuaris 1853,

pentru toate țările imperiale,

az Ausztriából száműzött vagy kiutasított külföldiek nyilvánosságban tartása és ellenőrzése tárgyában.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 46. sz. kiadott és szétküldetett marczius 24-kén 1853.

A birodalom egész terjedelmében (a katonai határőrséget kivéve) érvényes büntető törvény meghatározza azon eseteket, mellyekben a büntető bíróságok kötelezvék vagy legalább följogosítvák, külföldiek ellen az általuk elkövetett büntett, véttség vagy kihágás miatt, az ausztriai álladalomból száműzést vagy kiutasítást kimondani. Ezenkívül a politikai hatóságok is fölhatalmazvák, rendőri tekintetből valamolly külföldinek az összes koronaországokból eltávolítását rendelni.

Hogy azonban a száműzött vagy kiutasított külföldieknek Ausztriába leendő ismétli visszatérése megakadályoztassék, az álladalmi rendőség föladata, minden jelöforduló száműzések vagy kiutasítások pontos nyilvánosságban tartásáról gondoskodni, s ez által az ellenőrködésre nézve kellő alapot szerezni.

Hogy pedig ezen nyilvánosságban tartás a birodalom minden részeiben gyorsan, teljesen s egyformán létesíttessék, a legfőbb rendőri hatóság fölhiva érzi magát, a bel- és igazságügyi ministeriummal egyetértőleg, az alább következő határozatokat kitzüni, mellyek tustént hatályba léptetendők.

1. Valahányszor valamolly büntető bíróság vagy politikai hatóság által valamolly külföldinek száműzése vagy kiutasítása kimondatik, a bíróság vagy hatóság, mellytől az intézkedés ered, köteles o fölö esetről esetre, és haladék nélkül, azon koronaország politikai főnökének, mellyben a száműzés vagy kiutasítás történik, jelentést tenni.

2. A politikai országfőnök minden hozzá érkezett jelentésről az alatta álló koronaország minden fölügyeleti hatóságait és organumait haladék nélkül értesítendő, hogy azoknak ellenőrködéső által a száműzött vagy kiutasított visszatéréső megakadályoztassék.

3. A külföldieknek a birodalomban, a cs. k. katonai határőrséget is ideértve, előforduló minden száműzéseiről vagy kiutasításairól, mint eddig, havonként följegyzékek fognak készítettetni.

4. Ezekneknek szerkesztéső s. é. januar 1-től közvetlenül a legfőbb rendőri hatóság által fog kezeltetni.

5. E végre minden országfőnökök, s a katonai határőrségre nézve a hadügyministerium, minden hónap végével s legfőlebb az arra következő hónap 6-káig, a hónap folytában koronaországuk terjedelmében előfordult minden száműzések vagy kiutasításokról kimutatást a legfőbb rendőri hatóságnak megküldendik.

In Betreff der Evidenzhaltung und Ueberwachung der aus Oesterreich landesverwiesenen oder abgeschafften Ausländer.

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 46, ausgegeben und versendet am 24. März 1853.

Das nunmehr im ganzen Umfange der Monarchie (mit Ausnahme der Militärgränze) gültige Strafgesetz bestimmt die Fälle, in welchen die Strafgerichte verpflichtet oder doch berechtigt sind, gegen Ausländer wegen eines begangenen Verbrechens, eines Vergehens oder einer Uebertretung die Landesverweisung oder Abschaffung aus dem österreichischen Staate zu verhängen. Außerdem sind auch die politischen Behörden ermächtigt, aus Polizeirücksichten die Entfernung eines Ausländers aus sämtlichen Kronländern zu verfügen.

Um zu verhindern, daß landesverwiesene oder abgeschaffte Ausländer nach Oesterreich wieder zurückkehren, ist es die Aufgabe der Staatspolizei für eine genaue Evidenzhaltung aller vorkommenden Landesverweisungen oder Abschaffungen zu sorgen, und hiedurch eine genügende Basis für die Ueberwachung zu gewinnen.

Damit nun diese Evidenzhaltung in allen Theilen der Monarchie schnell, vollständig und gleichförmig erzielt werde, sieht sich die oberste Polizeibehörde veranlaßt, im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern und der Justiz, nachstehende Bestimmungen vorzuzeichnen, welche sogleich in Wirksamkeit zu treten haben.

1. So oft die Landesverweisung oder Abschaffung eines Ausländers von einem Strafgerichte, oder von einer politischen Behörde ausgesprochen wird, hat das Gericht, oder die Behörde, von der die Verfügung ausgeht, hievon von Fall zu Fall und ungesäumt die Anzeige an den politischen Chef jenes Kronlandes zu erstatten, in welchem die Landesverweisung oder Abschaffung stattfindet.

2. Der politische Landes-Chef, wird von jeder eingelangten Anzeige die sämtlichen Aufsichtsbehörden und Organe des Kronlandes, dem er vorsteht, sogleich in Kenntniß setzen, damit die Rückkehr des Landesverwiesenen oder Abgeschafften durch ihre Ueberwachung verhindert werde.

3. Ueber sämtliche in der Monarchie, mit Einschluß der k. k. Militärgränze, vorkommenden Landesverweisungen oder Abschaffungen von Ausländern, werden wie bisher von Monat zu Monat Hauptverzeichnisse angelegt werden.

4. Die Abfassung derselben wird vom 1. Januar d. J. von der obersten Polizeibehörde unmittelbar besorgt.

5. Zu diesem Behufe werden sämtliche Landes-Chefs, und für die Militärgränze das Kriegsministerium, zu Ende jeden Monates, und längstens bis 6. des darauf folgenden Monates einen Ausweis über sämtliche im Laufe des Monates im Bereiche ihres Kronlandes vorgekommenen Landesverweisungen oder Abschaffungen der obersten Polizeibehörde liefern.

despre dinerea un evidință mi sberberlarca cpriniilor esilaci ver amandaci din Austria.

Un vzletinzi imperiale mrvnikizli XVI, Nr. 46, esipadatš mi trmiciš un 24. Marciš 1853.

Kodicele penale, ce are akzm valore un toiz vzprinczli monarxiei (afarž de konfinizli militare), determinz kazvriie, un kari aš žvedelele penali detoringa ver drentzli de a dekreta un kontra cpriniilor esilaree ver amandaree din statezli azcpriazli nentrs v' o krimine, delinzi ver avatere komicz. Kztrz ačeača mi deregtoriele politice aš potectatea de a dicšne din motive politiane denzrtaree unzi cpriniš din tote perile imperiazli.

Spre a žmvedeka, ka cpriniš esilaci ver amandaci sž nš se mal žrtorne un Austria, polidia ctatzli o detore a žrtiriš ka sž se žinz unž konpeniž žmšpitiš de tote esilzriie ver amandzriie ce se žntžmizli, ka sž-mi potž žšnda ne ačeača kš sekvritate kontrola cea.

Ka ačeačz žinere un evidință sž se realizze iste, nedezinž mi un žniformitate un tote žrtvriie monarxiei, svprema aztopitate de polidiz, un žncelczere kš minictezliž czlorž interne un kš czliž de žctidiz, afliž kš kale a ordinaro žrtvrtorele dicšvčizniš, kari vorž intra nšmal dekziš un antivitete.

1. Dekzeori unž žvedežli penale, ver o aztopitate politikz va enzvčia esilaree ver amandaree unzi cpriniš, žvedežliž ver aztopitatee, dela kare ece dicšvčizšnea, va žncziinda nšmal de kziš din kacš un kacš ne kazvliž politikz aš žerei un kare se enzvčiz esilaree ver amandaree.

Kazvliž politikz aš žerei va da nšmal dekziš de svpre despre ver ce atare žncziindare izšporž aztopitziilorž mi organelorž de inspevizšne, ka prin priveriaroe lorž sž se žmvedečoe žntzpnaree žnanoi a esilatzliž ver amandatzliž.

3. Despre tote esilzriie ver amandzriie cpriniilorž, ce se žntžmizli un monarxiz, žmšpvezliž kš konfinizliž militare, se vorž žačoe ka mi mrvnz-akzm konceptvčizniš principališ din žvž un žvž.

4. Ačeače, žntczandž dela 1. Ianzaris a. ž. ce vorž komizla deadrentzliž dekztrž svprema aztopitate de polidiz.

5. Spre ačeačš skonž tozi kariš politikz aš cprilorž, mi nentrs konfinizliž militare minictezliž de čete, vorž trzmitte kš kapetzliž živkzrei žvni la svprema aztopitate de polidiz, czliž-mzliž mrvž la 6. ale žvnei žrtvrtore, kze unž konpeniž despro tote esilzriie mi amandzriie, ce un dekzrczliž žvnei se žntžmizlarž un žerile lorž.

Formular

A u s w e i s

über die im . . . (Name des Kronlandes) im Monate . . . (M. N.) 185.. landesverwiesenen oder abgeschafften Ausländer.

Vorname und Nachname	Charakter, Stand, Gewerbe oder sonstige Nahrungsgatt	Geburtsort, Vaterland, letzte Aufenthaltzeit	Religion	Alter	Ledig oder verheiratet	Ursache der Landesverweisung oder Abschaffung	Behörde, welche die Landesverweisung oder Abschaffung verfügt	Tag der Landesverweisung oder Abschaffung und wohin	Personbeschreibung				Anmerkung	
									Gestalt	Geficht	Statur	Besondere Kennzeichen		

Администрация на №. 45.

Формулярис.

К о н с п е к т ъ

деспро срѣднѣи есизаѣ вер амандарѣ дн . . . (имею преѣ) дн лѣна . . . амалѣ 185 . .

Имею ми конспектис.	Карактерис, статеис, месерис вер амалѣ мѣлоис де кимѣ.	Локис пасерѣ, патрис, чеа дин зрѣтѣ локимѣ ordinаре.	Религионеа.	Етатеа.	Некѣсторис вер некѣсторис.	Каса есизаѣ вер амандарѣ.	Асторитатеа капе диксине есизаѣ вер амандарѣ.	Зиса есизаѣ вер амандарѣ, ми амандарѣ?	Дескрипѣионеа персонале				Овсервѣионе.
									Статура	Фара	Парѣлѣ	Семе слонѣиалѣ	

46. szám.

Rendelete

a legfőbb rendőri hatóság főnökének 1853-diki márczius 10-kéről, a „Berlinische Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“ (Haude-Spinner'sche Zeitung) című hirlap eltiltásának megszüntetése iránt.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 47. sz. kiadott és szétküldött márczius 24-kén 1853.

A legfőbb rendőri hatóság, a Haude-Spinner-féle hirlapkiadásban Berlinben Spicker S. H. szerkesztése alatt megjelenő „Berlinische Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“ című napilap-

No. 46.

Verordnung

des Chefs der obersten Polizei-Behörde vom 10. März 1853, betreffend die Auflassung des Verbotes der „Berlinischen Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“ (Haude-Spinner'sche Zeitung).

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 47, ausgegeben und versendet am 24. März 1853.

Die oberste Polizei-Behörde findet sich bestimmt, daß mit Verordnung vom 17. September 1852 nach §. 23 der Preß-Ordnung vom 27. Mai 1852 für den ganzen Umfang der

№. 46.

Ordinъчионеа

канѣлѣи сѣрпемеѣ асторитѣдѣ де полицѣ дин 10. Марѣис 1853, при капе се ревокъ пропиреа жѣрналѣис „Berlinische Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“ (Haude-Spinner'sche Zeitung).

Дн вѣлетинѣлѣ имперіале мѣнѣникѣлѣ XVI, №. 47, естрадатѣ ми трѣмѣис дн 24. Марѣис 1853.

Жѣрналѣис „Berlinische Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“, че есе дн Берлинѣ дн еснѣдѣтра лѣл Haude-Spinner сѣв реданѣтра лѣл S. H. Spicker, се проноисе не темѣлѣлѣ §. 23 алѣ лѣѣлѣ

nak az 1852-diki szeptember 17-kén kelt rendelettel az 1852-diki majus 28-róli sajtórendtartás 23 §-hoz képest a birodalom egész terjedelmére nézve kimondott tilalmát ezennel megszünteti.

Kempen s. k.
Altábornagy.

47. szám.

Rendelete

a belügyi ministeriumnak 1853-diki marczius 13-ról,

kötelező minden koronaországokra a katonai határbrvidéket kivéve,

mellyel a jövedelmi adóhozí községi adópótlék kivetése az álladalmi hivatalnokok és szolgák hivatali járandóságára meg nem engedhetőnek nyilvánittatik.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 48. sz. kiadatott és szélküldetett marczius 24-kén 1853.

Ö cs. k. apostoli Felsége az 1853-diki februar 16-kán kelt legfelsőbb határozvánnyal rendelni méltóztatott, miszerint a jövedelmi adóhozí községi adópótlék kivetése az álladalmi hivatalnokok és szolgák hivatali járandóságaira ne alkalmaztassék. Egerszermind ö cs. k. apostoli Felsége határozni méltóztatott, miszerint ezen legfelsőbb határozvány azon községek tekintetében, mellyek előleges költségvetései a folyó közigazgatási évre, a főntebbi adó kivetésének befoglalása mellett már törvényszerűen elintéztettek, csak a legközelebbi közigazgatási év kezdetével lépjen hatályba.

Bach s. k.

48. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki marczius 14-ről,

kötelező azon koronaországokra, mellyekben az 1850-diki januar 17-kén kelt perrendtartás jogerővel bír,

melly által ezen büntető perrendtartás 303. §-nak értelmezése bocsáttatik ki.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 49. sz. kiadatott és szélküldetett marczius 24-kén 1853.

Monarchie erlassene Verbot des in der Haude-Spinner'schen Zeitungs-Expedition in Berlin unter der Redaction des S. H. Spicker erscheinenden Tagesblattes: „Berlinerische Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“ hiemit aufzuheben.

Kempen m. p.
F.M.A.

Nr. 47.

Verordnung

des Ministeriums des Innern vom 13. März 1853,

wirkfam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

womit die Einhebung eines Gemeindezuschlages zur Einkommensteuer auf die Amtsbezüge der Staatsbeamten und Diener als unzulässig erklärt wird.

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 48, ausgegeben und versendet am 24. März 1853.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliessung vom 16. Februar 1853 zu verordnen geruht, daß die Einhebung eines Gemeindezuschlages zur Einkommensteuer auf die Amtsbezüge der Staatsbeamten und Diener nicht stattfinden habe. Zugleich geruhten Seine k. k. Apostolische Majestät zu bestimmen, daß diese Allerhöchste Entschliessung rückfichtlich jener Gemeinden, deren Voranschläge für das laufende Verwaltungsjahr, unter Ausnahme einer Umlage zur obigen Steuer ihre gesetzmäßige Erledigung bereits erhalten haben, erst mit Beginn des nächsten Verwaltungsjahres in Wirksamkeit trete.

Bach m. p.

Nr. 48.

Verordnung

des Justizministeriums vom 14. März 1853,

wirkfam für die Kronländer, in welchen die Strafprozeß-Ordnung vom 17. Januar 1850 in Rechtskraft steht,

womit eine Erläuterung des §. 303 dieser Strafprozeß-Ordnung erlassen wird.

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 49, ausgegeben und versendet am 24. März 1853.

de linapsis din 27. Maix 1852 nentps totis karpincziis monarchiel, prin ordinariisnea dia 17. Centempro 1852. Csapema astopitate do polijiz a fia akam kx kako a revoka aveacty proniro.

Kempen m. p.

Nr. 47.

Ordinariisnea

minictepiariszi celorß intepno din 13. Marpiz 1853,

nentps toto cerizo imperialis, afary do konfinialis militare,

prin kapo co deklarß, kx adaxczis la kontri- bziisnea dßnz vinitß nentps skonxpi komxnaif nß co no to anlikapo la calapicelo ofiuiagitorß mi cerpitopitorß do ctatß.

An vzletinsiz imperiale mznanzizis XVI, Nr. 48, ecpadatß mi tramicß an 24. Marpiz 1853.

Mzia ca u. p. auocotiazk, prin pccspintiazß amnzpateckß dia 16. Febrpaziz 1853, a zinenoitß a ordina, ka adaxczis la kontri bziisnea dßnz vinitß nentps skonxpi komxnaif cz nß co mal ice mi dola calapicelo ofiuiagitorß mi cerpitopitorß do ctatß. Totodatß mzia ca u. p. auocotiazk a zinenoitß a determina, ka an prinipa celorß komxnaif, no kxpoxß vuzeto kx aveclß adaxcz do kontri bziisno iml-az laatz kpxczis lopß legalo ne aniaz admini- cpatioß kxpinto, cz co anivo vitatzis pccspiatß am- nuzpateckß nsmal dola anvenstizis volal mal do anpöce anß adminictpatioß.

Bach m. n.

Nr. 48.

Ordinariisnea

minictepiariszi do xactijiz dia 14. Marpiz 1853,

nentps toto cerizic, an kapl co afiz an piporo pcczizmaz- tiazß pccczizis nenalo dia 17. Janzar. 1850,

prin kapo co pßvlikß o pcckiapapo a §. 303 dia aveclß pcczizmaznizis azß pccczizis nenalo.

An vzletinsiz imperiale mznanzizis XVI, Nr. 49, ecpadatß mi tramicß an 24. Marpiz 1853.

49. szám.

Kibocsátványa

a bel- had- és pénzügyi ministeriumoknak
1853-diki marcius 15-kéről,

Alább az egész birodalomra, a katonai határőrvidéket kivéve,

melly által elhatározatik, melly épületekre
kellések az 1851-dik majus 15-dikén kelt
katonai beszállásolási szabály (birod. törv.
lap 124 sz.) 12 §-sát, a kárpótlásnak az
1852-diki julius 28-kán kelt ministeri kibo-
csátvány (birod. törv. lap 155 sz.) szerinti
fólosztásával alkalmazni.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 15. sz. kiadatott
és szétküldetett marcius 24-kén 1853.

Az 1851-diki majus 15-kén kelt katonai be-
szállásolási szabály 12. §-nak határozatai a kár-
pótlásnak az 1852-diki julius 28-kán kelt ministeri
kibocsátványban közhírré tett fólosztásával csupán
olly épületekre alkalmaztatnak, a molly, legyen bár a
község tulajdona, vagy általa kibérelve, legalább is
ötven legénynek, vagy tizenöt legénynek ugyan-
annyi lóval egyúttal elhelyezésére való férhellyel
bir, minél azonban ugy az egyik, mint a másik
esetben, az épületben netalán találtató tisztai szállá-
sok, raktárak, őrszobák s így tovább, azon férhely-
be nem számítandók be.

Bachs.k. Baumgartners.k. Bamberg.s.k.v.ó.n.

50. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki
marcius 19-ről,

kiható a birodalom egész terjedelmére,
melly által az 1853-diki marcius 16-kán
kelt legfelsőbb határozvány folytán, az 1852-
diki december 27-kén kelt legfelsőbb nyilt-
parancs (birod. törv. lap 260 sz.) 2. §.
sat. a birodalmi törvénylapban már ez előtt
megjelent törvényekre s rendeletekre is ki-
terjesztetik.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 51. sz. kiadatott
és szétküldetett marcius 24-kén 1853.

Ő cs. k. apostoli Felségének 1853-diki mar-
cius 16-kán kelt legfelsőbb határozványa folytán
ezennel közhírré tétetik, hogy az 1852-diki decem-
ber 27-kén kelt legfelsőbb nyiltparancs (bir. törv.
lap 260 sz.) 2. §-nak szabálya, melly szerint a bi-
1. 1853.

Nr. 49.

E r l a ß

der Ministerien des Innern, des
Kriegswesens und der Finanzen vom
15. März 1853,

wirksam für das ganze Kaiserreich, mit Ausnahme der
Militärgränze,

Bestimmung, auf welche Gebäude der
§. 12 der Militär-Quartierungsvor-
schrift vom 15. Mai 1851 (No. 124
des Reichsgesetz-Blattes) mit der Thei-
lung der Vergütung nach dem Mini-
sterial-Erlasse vom 28. Juli 1852
(No. 155 des Reichsgesetz-Blattes)
Anwendung findet.

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 50, aus-
gegeben und versendet am 24. März 1853.

Die Bestimmungen des §. 12 der Militär-
Quartierungsvorschrift vom 15. Mai 1851
mit der in dem Ministerial-Erlasse vom 28. Juli
1852 kundgemachten Theilung der Vergütung
finden nur bei einem Gebäude Anwendung, wel-
ches, es mag der Gemeinde eigenthümlich ange-
hören, oder von ihr gemiethet sein, wenigstens
den Fassungsraum für die Unterkunft von fünf-
zig Mann, oder von fünfzehn Mann mit ebenso
vielen Pferden besitzt, wobei jedoch in dem einen,
wie in dem anderen Falle, die in dem Gebäude
etwa enthaltenen Officiersquartiere, Magazine,
Wachstuben und so weiter, in jenen Fassungs-
raum nicht einzurechnen sind.

Wach m. p. Baumgartner m. p.
Bamberg m. p., G.-M.

No. 50.

Verordnung

des Justizministeriums vom 19. März
1853,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch in Folge Allerhöchster Ent-
schliessung vom 16. März 1853, der
§. 2 des Allerhöchsten Patentgesetzes vom
27. December 1852 (No. 260 des Reichs-
gesetz-Blattes) auch auf die schon fröh-
her im Reichsgesetz-Blatte erschiene-
nen Gesetze und Verordnungen aus-
gedehnt wird.

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 51, aus-
gegeben und versendet am 24. März 1853.

In Folge Allerhöchster Entschliessung Seiner
k. k. Apostolischen Majestät vom 16. März 1853
wird hiermit bekannt gemacht, daß die Vorschrift
des §. 2 des Allerhöchsten Patentgesetzes vom 27.
December 1852, No. 260 des Reichsgesetz-Blat-

Nr. 49.

Декретъ

ministerialni chelopř interne, alř chelř de octo
mi alř chelř de finance din 15. Martis 1853,

pentru toți imperiale afarř de confinanță militară,

prin care se determină, la care edificie se
ce aplică §. 12 din regulămintul pentru
funcționarea militarilor din 15. Mai 1851
(Bz. imp. Nr. 124), cât pentru aplicarea
revoiziciei despre decretul ministerial din
28. Iulie 1852 (Bz. imp. Nr. 155).

Ал ввлетинскъ имперіалъ мѣрънскъ XVI, Nr. 50,
естрадатъ ми трѣмичъ дн 24. Мартис 1853.

Dispoziciunea §. 12 din regulămintul despre
funcționarea militarilor din 15. Mai 1851, cât
pentru aplicarea revoiziciei și conformitate
cu decretul ministerial din 28. Iulie 1852, se
va aplica numai la acele atare edificii, care, și
proprietate a comunitatei, și numai locatъ de
dănsa, va avea spaț de funcționare pentru învâ-
zeul de funciori чел-пзцинѣ, аș pentru înвѣспрезече
funciori ми totъ атаръ кат. Апецъ, ми атр'анѣ касѣ
ми атр'алтѣ, дн ачелѣ спагѣ нс се комплѣтѣ ми
кортеле оѣциаріорѣ, magazine, odъле de к-
etodіѣ ми ателе асеминѣ, че се ворѣ маі кзприндо
дн ачелѣ edificіѣ.

Бах м. п. Багмгартнер м. п. Бамберг м. п. ч. м.

Nr. 50.

Ordinъ чісна

ministerialni de chestiuni din 19. Martis 1853,

pentru toți imperiale,

prin care, дн зрта рескринтлѣ дмпъртескѣ
din 16. Martis 1853, §. 2 din patenta дм-
пъртескѣ дела 27. Дечембре 1852 (Bz.
imp. Nr. 260) се естінде ми ла лециле ми
ordinъ чісна, че еширѣ маі днаинте дн ввле-
тинскъ имперіалѣ.

Ал ввлетинскъ имперіалъ мѣрънскъ XVI, Nr. 51,
естрадатъ ми трѣмичъ дн 24. Мартис 1853.

По темелскъ рескринтлѣ дмпъртескѣ алѣ мѣ-
риел с. ч. р. апостоліче din 16. Мартис 1853 се
фаче prin ачеста кзпоскѣ, къ рескринтлѣ §. 2
алѣ патентѣ дмпъртескѣ din 27. Дечембре 1852,
— Bz. imp. Nr. 260 —, дзуръ каре, pentru лециле

rodalmi törvénylapban megjelenő törvényekre és rendeletekre nézve hiteles szövegnek egyedül a német szöveg tekintendő, a birodalmi törvénylapban már ezelőtt megjelent minden törvényekre s rendeletekre is alkalmazandó.

Krauss, s. k.

51. szám.

Rendelete

az igazságügyi minisztériumnak 1853-diki márczius 19-ről,

kiható a birodalom egész területére,

melly által a váltórendtartásnak s az ahhoz tartozó rendeleteknek 1850-dik évi birodalmi törvénylap 51, 52, 53 és 125 számával közhírré tett olasz fordítása, az 1853-diki márczius 16-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán hatályon kívül léptetik, s a helyett új hivatalos olasz fordítás tétetik közhírré.

A birodalmi törvénylap XVI. dar. 52. sz. kiadatott és szétküldetett márczius 24-kén 1853.

Mint hogy az 1850-diki januar 25-ről váltórendtartásnak, életbe léptetési nyiltparancsának, s az ahhoz tartozó, a váltóeljárás tárgyazó három rendeletnek az 1850-dik évi birodalmi törvénylap által az 51, 52, 53 és 125 számokban közhírré tett olasz fordításban több helytolenségek vétettek észre ennél fogva Ő cs. k. apostoli Felségétől 1853-diki márczius 16-kán kapott legfelsőbb felhatalmazás folytán, az említett törvények főnebbi olasz fordítása ezennel hatályon kívül tétetik, és rendeltetik, miszerint ezen törvényeknek egyidejűleg közhírré tett új olasz fordítása*) hivatalos fordításkép az ediginok helyébe léptetendő.

Krauss s. k.

52. szám.

Császári rendelet

1853-diki márczius 19-ről,

kiható minden koronaországokra,

a vagyonátruházásoktól illeték tárgyában.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 53. sz. kiadatott és szétküldetett aprilis 2-kán 1853.

Az 1850 februar 9-kén és augustus 2-kán kelt

*) A főnebbi törvények új hivatalos fordítása, a mellette álló hiteles (német) szöveggel együtt a cs. k. udvari és álladalmi nyomdában külön fog kiadni s a lombardiai, velencei, dalmátországi, triesti és tiroli országos kormánylapokban kihirdettetni.

tes, wornach für die im Reichsgesetz-Blatte erscheinenden Gesetze und Verordnungen der deutsche Text als der alleinige authentische anzusehen ist, auch auf alle schon früher in dem Reichsgesetz-Blatte erschienenen Gesetze und Verordnungen anzuwenden ist.

Krauß m. p.

No. 51.

Verordnung

des Justizministeriums vom 19. März 1853,

wirksam für den ganzen Umfang des Reiches,

wodurch die mit den Nummern 51, 52, 53 und 125 des Reichsgesetz-Blattes vom Jahre 1850 fundgemachte italienische Uebersetzung der Wechsel-Ordnung und der dazu gehörigen Verordnungen, in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 16. März 1853 außer Wirksamkeit gesetzt, und an deren Stelle eine neue ämtliche italienische Uebersetzung fundgemacht wird.

Im Reichsgesetzblatte XVI. Stück No. 52, ausgegeben und versendet am 24. März 1853.

Da in der durch das Reichsgesetz-Blatt vom Jahre 1850 in den Nummern 51, 52, 53 und 125 fundgemachten italienischen Uebersetzung der Wechsel-Ordnung vom 25. Januar 1850, des Einführungs-Patentes derselben, und der dazu gehörigen drei Verordnungen für das Wechselverfahren mehrere Unrichtigkeiten wahrgenommen worden sind, so wird hie mit, in Folge Allerhöchster Ermächtigung Seiner k. k. Apostolischen Majestät vom 16. März 1853, die obige italienische Uebersetzung der erwähnten Gesetze außer Wirksamkeit gesetzt, und verfügt, daß die unter Einem fundgemachte neue italienische Uebersetzung dieser Gesetze*) als ämtliche Uebersetzung an die Stelle der früheren zu treten habe.

Krauß m. p.

No. 52.

Kaiserliche Verordnung

vom 19. März 1853,

wirksam für alle Kronländer,

über die Gebühren von Vermögens- Uebertragungen.

Im Reichsgesetzblatte XVII. Stück No. 53, ausgegeben und versendet am 2. April 1853.

Mit Benützung der, seit Erlassung Meiner

*) Die neue ämtliche Uebersetzung der obigen Gesetze, sammt nebenstehendem authentischen (deutschen) Texte, wird abgesehen in der k. k. Hof- und Staatsdruckerei ausgegeben, und überdieß durch die Landes-Regierungsblätter der Lombardei, von Venedig, Dalmatien, Triest und Tirol fundgemacht.

mi ordinazioni che esse son scritte in imperiale, normal teclaz perman co concidera ka astentia, co va azika mi la toto scrito mi ordinazioni, co scrip ma pante an scritte in imperiale.

Kрасецъ m. n.

Np. 51.

Ordinazione

ministeriale de giustizia din 19. Martie 1853,

pentru tota imperiale,

prin care verificarea italiana a actelor comerciale si a ordinatiilor care se tin de banca, publicate in numerele 51, 52, 53 si 125 al gazetelor imperiale din anul 1850, no te mai scrie prescripiile amenzite din 16. Martie 1853 cu scoto din antitate si an loca ei cu public o nota verificarea italiana a oficiilor.

In gazetelor imperiale numarul XVI, Nr. 52, cescradat si trimis an 24. Martie 1853.

Fiindca an traducerca italiana a actelor comerciale din 25. Ianuaris 1850, a patentei de antroducere ei si a actelor care ordinatiile de procesare kambiaro ce se tin de banca: capo verificarea cu publicaco an numerele 51, 52, 53 si 125 al gazetelor imperiale, ca de deconepiti mai multo percutitzi, — avactz verificarea italiana a metropolitzelei, no te mai scrie prescripiile amenzite an mziel celo v. p. scoto sine, cu scoto din antitate, si ce dicuzne, ka an loca ei cu intre an notro ka verificarea oficiilor nota verificarea italiana a actelor acti*), care cu public totakam.

Kрасецъ m. n.

Np. 52.

Ordinazione

amenzite din 19. Martie 1853,

pentru tota imperiale,

despre tancele pentru transferiri de anere.

In gazetelor imperiale numarul XVII, Nr. 53, cescradat si trimis an 2. Aprilis 1853.

Фолосиндме де есценидере аднаце дега ос-

*) Nota verificarea italiana a oficiilor a actelor acti, sc teclaz astentia deazatpca, az scrip an edicino ce paratz an tinografia v. p. de scrite mi do claz, si afarz de avacta ce notz publico numerele acti an avactz verificarea nota mi prin gazetelor provinciale alo Longorardie, Venezie, Dalmacie, Tirozie si Trieste.

nyilparancsaim*) kibocsátása óta szerzett tapasztalatok felhasználásával, ministerem és birodalmi tanácsom meghallgatása után, a vagyónátruházások-
tőli illetékeket tárgyazó határozatok alkalmazása tekintetében következőket rendelom.

1. §.

A halál-esetérei vagyónátruházásoknál, az említett törvények 57 §. folytán a 108/106 díjszabási tétel B. a), b), c), d), alatt megállapított 1, 4 és 8 százalékos illeték kiszabása végett csak a hagyatékon vagy hagyományon fokrú tartozások továbbá a betegségi és temetési költségek vonandók le.

Az e szerint fennmaradó értékösszegetől az érintett illeték a szerzők s az örökösök közötti viszonyhoz képest szabatik ki. Olly kötelezettségek mellyek a szerzőre, harmadik személyek javára, halál-esetére rovatlalt, hagyományoknak s ezen személyek hagyományosoknak tekintetnek.

Ha az illyes intézkedés által a hagyatéknak egy része vagy valamely hagyomány szerzőjére, a tulajdoni jog gyakorlatának csak ideiglenes korlátozása; péld. a hasznélvezés, használat, lakás vagy valamely korlátozott tartalmi termés- vagy pénzbeli szolgáltatás szolgálma rovatlalt, ugy az érintett törvények 58 §-nak határozatai szerint kell eljárni. Az értékhatározás és illetékkiszabás rendszerint minden örökösre vagy hagyományosra nézve külön mutalandó be.

Ha azonban az összes, vagy néhány örökösök vagy hagyományosoknak az örökösökhöz viszonyra olly minőségű, hogy általuk az illeték egyforma százalék szorint szetenél, ugy; ha az adókötelezettek által a közüök mindgyilkre eső összegnek részleges kifejeződés nem kéretik, vagy ha más körülmények az illyes részlegzést szükségessé nem teszik, az illeték az azt kiszabó hivatal által, az egyforma kiszabási százaléknál alá eső, habár több szerzőket illető egész hagyatéknak vagy rész-
már együtt szabathatlik ki, s a hagyatékból vagy az örökösöktől szedethetik be, az ezt az említett törvények 73 §. 2. sz. folytán illető jogfőntartása mellett.

2. §.

Élők közötti ajándékozásoknál az 1/91 d. t. B. alatt megállapított 1, 4 és 8 százalékos illeték tekintetében következő határozatok tartandók szem elött:

Patente vom 9. Februar und 2. August 1850*) gesammelten Erfahrungen, finde Ich, nach Genehmigung Meiner Minister und nach Anhörung Meiner Reichsraths, in Absicht auf die Anwendung der Bestimmungen über die Gebühren von Vermögens-Übertragungen Folgendes anzuordnen.

§. 1.

Bei Vermögens-Übertragungen von Todeswegen haben, zufolge des §. 57 der gedachten Gesetze, zum Behufe der Bemessung der, mit Tarifpost 106, B, a), b), c), d), festgesetzten Abgabe von 1, 4 und 8 Percent, nur die auf der Verlassenschaft oder dem Vermächtnisse haftenden Passiven, dann die Krankheits- und Beerdigungskosten in Abzug zu kommen.

Von dem hiernach erübrigenden Werthbetrage wird die gedachte Gebühr, nach Maßgabe des Verhältnisses zwischen den Erwerbem und dem Erblasser, bemessen. Verbindlichkeiten, die dem Erwerber zu Gunsten dritter Personen von Todeswegen auferlegt worden sind, werden als Vermächtnisse und diese Personen als Vermächtnisnehmer behandelt.

Wird durch eine solche Verfügung dem Erwerber des Nachlasses, eines Theiles desselben, oder eines Vermächtnisses, nur eine zeitliche Beschränkung der Ausübung des Eigenthumsrechtes auferlegt, als: die Dienstbarkeit des Fruchtgenusses, Gebrauches, der Wohnung oder einer auf beschränkte Dauer bestimmten Natural- oder Geldleistung, so soll nach den Bestimmungen des §. 58 der bemerkten Gesetze vorgegangen werden. Die Werthausmittlung und Gebührens-bemessung ist in der Regel für jeden der Erben und Vermächtnisnehmer gesondert ersichtlich zu machen.

Ist aber das Verhältniß sämmtlicher, oder einiger Erben oder Vermächtnisnehmer zu dem Erblasser von solcher Beschaffenheit, daß für sie die Gebühr nach einem gleichen Percente entfällt, so kann, wenn nicht von den Steuerpflichtigen die zergliederte Bekanntmachung des, jeden Einzelnen treffenden Betrages angefordert wird, oder andere Umstände eine solche Zergliederung nothwendig machen, von dem bemessenden Amte sich darauf beschränkt werden, die Gebühr für den, einem gleichen Bemessungs-Percente unterliegenden, wenngleich mehreren Erwerbem zukommenden ganzen Nachlaß oder Theil desselben vereint zu bemessen, und aus dem Nachlasse oder von dem Erben, mit Vorbehalt des, diesem zufolge des §. 73, Z. 2, der erwähnten Gesetze zustehenden Rechtes, einzuziehen.

§. 2.

Bei Schenkungen unter Lebenden ist in Beziehung auf die, mit der Tarifpost 91, B, festgesetzte Gebühr von 1, 4 und 8 Percent, sich nach folgenden Bestimmungen zu achten:

§. 1.

Cupo a mърсра даpeа de 1, 4 mi 8 % de finta prin postea tarifale 106/95. B. a), b), c), d) la transferiri de avere an care de morte, pe temeiul §. 57 din memoratele lei ce vorb скъде nъma pacinele garantite pe ретасъ аз по лератъ, apoi спеселе таладиеи ми але дттортмантpeл.

Din katzalъ прецълаи че ретане дънъ ачеаста се ва калкъла nъmita татсъ, дн конформитате къ реферинга днтре адкъмтигъторпи де avere ми днтре тectatorъла. Овлгъчънле днтре адкъмтигъторълаи де avere prin tectamantъ дн фавореа алоръ пер-
соне, се vorb concidera на лерате ми персонеде ачесте на лератпи.

Kандъ чөлал че адкъмтигъ ретасъла, о парте а лал, пер лератъла, се ва днтре prin o atapo dic-
cussuane tectamantape nъma o rectinpero tim-
пораре а днтре dъntъ de proprietate, презам: серви-
сте нентре scъфрнтъ, фолосингъ пер локсингъ, в ро
прецъчънле дн натсръ пер дн вал по анъ тимъ.
мъртинитъ, — атнчл се ва проведо дънъ днтре-
чънле §. 58 din vitatele lei. Determinarea пре-
цълаи ми мърсраpeа тателоръ се ва фаче де ретъла
сепаратъ нентъ фъкаре ередо ми лератпи.

Еаръ кандъ реферинголе татспоръ, пер але зпоръ
ереци, аз, лератпи катръ тectatorълаи vorb: fi de-
ашеа, на нентре днтре съ кадъ татса толъ дънъ
анъ процентъ, атнчл, деакъ чел detopi a ресундо
aveactъ даpe нъ vorb чепе на сина че кудо не
фъ-каре д.н ел съ ли се факъ кпоскстъ сепаратъ,
сеаз деакъ алте днтре dъntъ нъ vorb постъла о
атаре сепараре, офичъла че мърсръ ачесте компе-
тинге се ва мъртини днтре ачча, къ ва калкъла днт-
презнатъ татса нентре толъ ретасълаи пер нентре
partea лал, каре де ми арс съ треакъ дн носецъ-
неа мал мълоръ интл, о снзсчъ пер снзсчъ днтс
ла ачелашл процентъ, ми apoi ва лъа ачестъ татс
din ретасъ пер дела еределе, ресервандъ ачестл
din зртъ днтре чепе-1 комнете не темелъ §. 73,
Nr. 2 din vitatele lei.

§. 2.

Че се атинге де татса де 1, 4 ми 8 % de-
finta prin postea tarifale 91/22 B. нентре до-
нтъчънл фъксте дн нилдъ, се vorb оверва зр-
мърореле днтре чънл:

*) 1850. évi birodalmi törvénylap 50. és 329. sz.

*) Reichsgesetz-Blatt vom Jahre 1850, Nr. 50 und 329.

*) Българинъ им. Nr. 50 mi 329 an. 1850.

1. Ezen illeték a visztoher nélkül átengedett dolog azon értékösszege után szabandó ki, melly

- a megajándékozottra szálló, az ajándékozott dologt terhelő tartozásoli, és
- az ajándékozás által a megajándékozottra rótt viszontszolgáltatások vagy más kötelezettségek levonása után fenmarad, és a megajándékozott által fizetendő.

2. Ha viszontszolgáltatások s kötelezettségek maga az ajándékozó számára tartattak fön, vagy öt egy harmadik irányában valamely kétoldalú ügyleiből terhelő kötelezettség teljesítése végett köttetnek ki, ugy ezen szolgáltatásoktól és kötelezettségektől, mint azokat terhelő sorozástól, kiknek részére azok fön tartattak vagy kikötöttek, az említett illeték kiszabásának nincs helye.

3. Ha ellenben viszontszolgáltatások vagy kötelezettségek más harmadik személyek számára visztoher nélkül köttetnek ki, ugy az 1/91 d. t. B. alatt megállapított illetéket ez utóbbiak kötelesek lefizetni, melly is ezen viszontszolgáltatások s kötelezettségek értéke után, ezen megajándékozottnak az ajándékozóhoz viszonya szerint szabandó ki.

4. Ha a kikötött viszontszolgáltatás vagy kötelezettség csupán a tulajdoni jog gyakorlásának ideiglenes korlátozásában áll, — akár maga az ajándékozó, akár más személy számára köttetett legyen az ki, — az ideiglenes szolgáltatás vagy kötelezettség értékének meghatározására szolgáló mérték tekintetében az említett törvények 58 §. tartandó szem előtt.

5. Ha oly ideiglenes fön tartás forog fön, melyet az ajándékozó maga részére kötött ki, ezen fön tartás értékétől az illeték a megajándékozottnak az ajándékozóhoz viszonya szerint szabandó ki, és a megajándékozott által, az öt ezen rendelet jelen szakaszának főnebbi 1. határozata szerint terhelő tartozástól függetlenül, oly kötelezettséggel biztosítandó, hogy a fizetés az ideiglenes fön tartás elejnyeszte után harmincz nap alatt teljesíttessék.

6. Azon megajándékozott, kire az ajándékba adott dolog-viszontszolgáltatásokkal s kötelezettségekkel száll, s maga ezen dolog, az öt közvetlenül terhelő illetékeken kívül, még azokért is kezeskedik, mellyeknek fizetésére az azon szolgáltatások vagy kötelezettségek élvezetére jogosítottak kötelezvék; de neki jogában áll, az illyes jogosítottért fizetett illetéket, a reá rótt szolgáltatás vagy más kötelezettség teljesítése alkalmával, loszámítani.

3. §.

Ha valamely ingatlan dolog visztohernélküli vagyonátruházás tárgyát képezi, töstént legyen bár ez halál esetére vagy élők között, az 1/91 d. t. B. melletti 3. jegyzetben s a 108/106 d. t. B. melletti 1 jegyzetben megállapított 1½ százalékos il-

1. Die Gebühr ist von demjenigen Werthsbetrage der unentgeltlich übertragenen Sache, welcher nach Abzug

- a) der auf den Geschenknehmer übergehenden, die geschenkte Sache belastenden Passiven, und
- b) der ihm durch die Schenkung auferlegten Gegenleistungen oder anderen Verbindlichkeiten erübriget, zu bemessen, und von dem Geschenknehmer zu berichtigen.

2. Sind Gegenleistungen und Verbindlichkeiten für den Geschenkgeber selbst vorbehalten, oder zur Erfüllung einer ihm gegen einen Dritten aus einem zweiseitig verbindlichen Geschäft obliegenden Verbindlichkeit bedungen, so findet die Bemessung der gedachten Gebühr von diesen Leistungen und Verbindlichkeiten als Schuldigkeit derjenigen, für welche dieselben vorbehalten oder bedungen worden sind, nicht statt.

3. Wurden hingegen Gegenleistungen oder Verbindlichkeiten für dritte Personen unentgeltlich bedungen, so liegt den letzteren die Entrichtung der mit Tarifspost 91, B. festgesetzten Gebühr ob, und dieselbe ist von dem Werthe dieser Gegenleistungen und Verbindlichkeiten, nach dem Verhältnisse dieser Geschenknehmer zu dem Geschenkgeber, zu bemessen.

4. Besteht die bedungene Gegenleistung oder Verbindlichkeit bloß in einer zeitlichen Beschränkung der Ausübung des Eigenthumsrechtes, dieselbe mag für den Geschenkgeber selbst, oder eine andere Person bedungen worden sein, so ist in Absicht auf den Maßstab zur Veranschlagung des Werthes der zeitlichen Leistung oder Verbindlichkeit, sich nach dem §. 58 der erwähnten Gesetze zu benehmen.

5. Handelt es sich um einen zeitlichen Vorbehalt, den der Geschenkgeber für sich selbst bedungen hat; so ist von dem Werthe dieses Vorbehaltes die Gebühr nach dem Verhältnisse des Geschenknehmers zu dem Geschenkgeber zu bemessen, und von dem Geschenknehmer unabhängig von der, ihn nach der obigen Bestimmung 1 des gegenwärtigen Absatzes dieser Verordnung treffenden Schuldigkeit, mit der Verpflichtung sicher zu stellen, daß die Zahlung binnen dreißig Tagen nach Erlöschung des zeitlichen Vorbehaltes zu leisten ist.

6. Der Geschenknehmer einer, mit Gegenleistungen und Verbindlichkeiten auf ihn übergehenden Sache und diese selbst lasten, nebst den Gebühren, die ihm unmittelbar obliegen, auch für diejenigen, zu deren Zahlung die zum Genusse jener Leistungen oder Verbindlichkeiten Berechtigten verpflichtet sind; er ist aber auch berechtigt, die Gebühr, die er für einen solchen Berechtigten entrichtet, bei der Erfüllung der ihm auferlegten Leistung oder anderen Verbindlichkeit, in Abrechnung zu bringen.

§. 3.

Macht eine unbewegliche Sache den Gegenstand einer unentgeltlichen Vermögensübertragung aus, diese mag von Todeswegen oder unter Lebenden erfolgt sein, so ist die in der Nummerung 3 zur Tarifspost 91, B. und in

1. Ачеастъ тапъ се ва демецъра дънъ ачелъ предъ алъ лърълъ дърълъ, каро малъ ретмано дъпъче се воръ скъдъ

- a) пасивеле карл-с' аскупрато по лърълъ дърълъ ми карл трекъ акъм аскупра donatarlaml, анол
- b) пречълънле пер асто оларълънл чо 'т с'алъ ампасъ prin donarlamo. Дарча ачестла о ва речъндо donatarlaml.

2. Къндъ се воръ речъра речъчълънл ми асто оларълънл нентръ ачълънл donarlaml, пер се воръ фл члнълънл суро а-мл ампалнл елъ ар'о адеторпоре къ каро о лерълъ катръ ач-члнела prin tr'nlъ аплъ, чо ар'о адеторпоре нентръ ачълънл дозъ нърълъ, ачълънл танча нентръ ачелло речъчълънл ми оларълънл нс со ва малъ мечара ач сарчлна ачелора, нентръ карл фъръ речърато пер члнълато.

3. Еар' къндъ се воръ фл члнълънл речъчълънл пер оларълънл нентръ асто перчълно граде, ачелло воръ фл делоре а речънделоро танча дечлнъ prin почълънл тарлф. 91/22 B., каро со ва мечара дин пречълънл ачелоръ речъчълънл ми оларълънл дънъ рънорчълъ динро donatarlaml ми donarlaml.

4. Дкаръ речъчълънла пер оларълънла члнълънл ва кчела намал динро мърълнро тлмнораро а дрентълънл де рронпчлато, флз еа члнълънл нентръ ачълънл donarlaml пер нентръ ачълънл перчълънл, ачълънл дечлнларча пречълънл пречълънл пер оларълънл тлмнорарл со ва речъла дънъ §. 58 дин нчмлчло лелл.

5. Флндъ норва до ар'о речъчълънло тлмнораро, по каро о члнълънл donarlaml нентръ члнл, танча нентръ пречълънл ачелл речъчълънл со ва дечлнла дънъ речъчълънл donatarlaml катръ donarlaml, ми анол, нелерналъ де оларълънла чо кидо по donatarlaml дънъ дечъчълънла до ечл 1 дин ачелл парарграфъ, со ва аскупра дин нертча donatarlaml къ ачел адеторпоре, на съ о речъндо ач трелчел до злн дънъ члнълънла речъчълънл тлмнорарл.

6. Donatarlaml ачл лъръл чо тречо аскупра ач къ речъчълънл ми оларълънл, пречълънл ми ачълънл ачелл лъръл, елалъ нлнл нчълънл нентръ танчело чо кадъ дечлнчълънл по donarlaml, чл ми нентръ ачелло, по карл ечлнл делорл а ло речънделоро чел чо алъ дрентълънл до а со лъръл де ачелл пречълънл пер оларълънл; ачълъ ми donatarlaml ар'о дрентълънл до а-мл скъдъ танча речънчълънл нентръ ачеллчло, ла ампалнлрча пречълънл пер а ачел оларълънл нсцо аскупр-л.

§. 3.

Дкаръ ослентълъ трансерпел до ачере ач дъръ ва фл злъ лъръл немлчълоръ, флз фочлъ трансерпелъ елалъ дънъ мърло пер ач влладъ, ачълънл танча де 1½ % дечлнънл ач нота 3 за почл. тарлф. 91/22 B., ми ач нота 1 за почл. тарлф. 106/95 B., со ва

leték a dolog értékének csak azon részétől szabadó ki, mellyért, a viszehernélküli vagyónátruházástól az érintett díjazabási tételek folytán, 1, 4 vagy 8 százalékkal járó illeték, közvetlenül a dolog szerzőjére vagy más jogosítottira rovatott.

Az ingatlan dolog többi érték összegétől a szerző az illetéket ezen értékösszeg 3½ százalékkal köteles lefizetni. Ha azonban a viszehernélküli vagyónátruházás az 1/91 d. t. B. I., alatt és a 108/106 d. t. B. a) alatt elősorolt személyek között történik, úgy az illeték az ingatlan dolog többi értékösszegétől is, annál 1½ százalékkal szabattik ki.

4. §.

Ha valamely, több örökösökre szállott hagyatékhöz tartozó, vagy több megajándékozottak számára tett ajándékozás tárgyát képező dolog valamely részes által egészen vagy olly részben, melly neki nem az örökjog vagy ajándékozás erejénél fogva jutott, megszerzetelik, úgy a szerzemény értéke a szerzőt a hagyaték vagy az ajándékozáshoz illető jogok értékével összehasonlítandó, s a szerzés csak azon különbségre nézve tekintendő új jogügyletnek, mellyel az elsőbb érték az utóbbit meghaladja. Ha a tárgy törvényszerűleg föl nem osztható, hanem egyik részese nek oszthatatlanul, a többiek kártalanítása melletti átengedendő, az illyes szerzés még az érintett különbségre nézve sem tekintendő új jogügyletnek. Az illyes tárgy szerzőjére, a vagyónátruházástól a többi részesek által fizetendő illeték tekintetében, az érintett törvények 73 §. 2 sz. rendelete alkalmazandó.

5. §.

Ha valamely ingatlan dolog, melly valakire halál-ösötéro szállott, még a hagyaték vagy hagyomány birói átadása előtt, a bíróság által eladatik, a 108/106 d. t. B. melletti 1. jegyzet, továbbá jelen röndecet 3. §. folytán járandó 1½ vagy 3½ százalékos illeték beszédese, az örökség háromlása által történt birtokváltozásért, abban hagyandó, olly megjegyzéssel, hogy az utolsó eladásért járó illetékkiszabásánál, az ezen eladást megelőző utolsó birtok tartama azon időponttól kezdve számítandó, mellyben az örökagyó a dolgot szerezte.

6. §.

Azon esetekben, mellyekben az adóigazítás valamely ingatlan dolog eladásánál, az

der Anmerkung 1 zur Tarifpost 106, B, festgesetzte Gebühr von 1½ Percent nur von demjenigen Theile des Werthes der Sache zu bemessen, von welchem die von der unentgeltlichen Vermögens-Übertragung zu Folge der bemerkten Tarifposten, mit 1, 4 oder 8 Percent entfallende Gebühr, unmittelbar dem Erwerber der Sache oder einem anderen Berechtigten auferlegt wurde.

Von dem übrigen Werthsbetrage der unbeweglichen Sache hat der Erwerber die Gebühr mit 3½ Percent dieses Werthsbetrages zu entrichten. Find jedoch die unentgeltliche Vermögens-Übertragung zwischen den, in der Tarifpost 91, B unter I., und Tarifpost 106, B unter a) angeführten Personen statt, so wird die Gebühr auch für den übrigen Werthsbetrag der unbeweglichen Sache, mit 1½ Percent desselben bemessen.

§. 4.

Wird eine Sache, die zu einem, mehreren Erben angefallenen Nachlasse gehört, oder Gegenstand einer, mehreren Geschenknehmern gemachten Schenkung ist, von einem der Theilhaber ganz oder zu einem Theile, der ihm nicht schon kraft des Erbrechtes oder der Schenkung zukam, erworben, so ist der Werth des Erworbenen mit dem Werthe der Rechte des Erwerbers auf den Nachlass oder die Schenkung zu vergleichen, und die Erwerbung nur hinsichtlich des Unterschiedes, um welchen der erstgedachte Werth den letzteren übersteigt, als ein neues Rechtsgeschäft anzusehen. Darf der Gegenstand gesetlich nicht getheilt werden, sondern muß derselbe einem der Theilhaber ungetheilt, gegen Schadloshaltung der übrigen Theilhaber, überlassen werden, so ist eine solche Erwerbung auch hinsichtlich des gedachten Unterschiedes nicht als ein neues Rechtsgeschäft zu betrachten. Auf den Erwerber einer solchen Sache hat hinsichtlich der, von den übrigen Theilhabern zu entrichtenden Gebühren von der Vermögens-Übertragung, die Anordnung des §. 73, 3. 2, der bemerkten Gesetze Anwendung.

§. 5.

Wird eine von Todeswegen an Jemanden gelangte unbewegliche Sache, noch vor der gerichtlichen Einantwortung des Nachlasses oder Vermächtnisses, durch das Gericht veräußert, so hat die Einhebung der, zu Folge Anmerkung 1 zur Tarifpost 106, B, dann des §. 3 der gegenwärtigen Verordnung eintretenden Gebühr von 1½ oder 3½ Percent für die, durch den Erbanfall stattgefundene Besitzveränderung, gegen dem zu unterbleiben, daß bei der Bemessung der von der letzten Veräußerung entfallenden Gebühr, die Dauer des dieser Veräußerung vorhergegangenen letzten Besitzes, von dem Zeitpunkte an, in welchem der Erblasser die Sache erworben hat, anzurechnen ist.

§. 6.

In den Fällen, in denen die Steuerverwaltung bei dem Verkaufe einer unbeweg-

komista nsmal dela acea parte a preţului lăkrăului, pentru care tanca de 1, 4 až 8 %, ce dăruţ citatole postului tarif. ce kade pentru tranşferirea de avere şi dăruţ, c'a nscă de adreţulă ascăra celăi ce kăştiră lăkrăulă ver ascăra alăia care kăştiră v'znuţ ală drentă.

Pentru celalaltă preţ ală lăkrăului nemăştărtoră, va recănde kăştirătoră lăkrăului tanca de 3½ % din acrestă preţ. Ear' deak tranşferirea de avere şi dăruţ ce fete şătre persănelă nămite şi costă lă tarif. 91/22 B. sub I., şă şi post. tarif. 106/95 B. sub a), alănuţ şă pentru celalaltă preţ ală lăkrăului nemăştărtoră ce va komista tanca kă 1½ %.

§. 4.

Kăndă şă lăkră, care ce şăne de şă remăş kăză lă mal mădu ezeş, oră care o obăntă lă şăne donăşăni făzăle mal măloră donatari, ce va adăştăra dekătră şăne din şărtăşă şătreş, ver o parte din elă, care nă-1 kăzăse lă şă poterea drentă lă de ezeşitate, až şă poterea donăşăneş, alănuţ preţulă lăkrăului adăştărată ce va kompara kă preţulă drentăloră ce aveă adăştărtoră lă ascăra remăş lă ver ascăra donăşăneş, şă adăştărtărea ce va konkideră kă şă noş alăş legăle nămal şă prăvina dăşeringeş, kă care preţulă lăkrăului adăştărată şătreş preţulă nămiteloră drentă. Deak obăntă lă nă ce kăte şăntărtăro dăruţ lăre, şă kăză a ce lăsa năştărtărtă nămal ascăra şăne dăntre şărtăşăntă, nă lăntă dekadă năreă celoră lă şărtăşă, atăre adăştărtăre nă ce va poté konkideră kă şă noş alăş legăle năce şă prăvina nămitel dăşeringe. Kănt pentru tanşere de tranşferirea de avere, ce ară şă a ce recănde dekătră celalădu şărtăşăntă, ce va alăka ascăra adăştărtărtoră lă de şă atăre lăkră dăntăşăntănea §. 73, Nr. 2 din citatole lădu.

§. 5.

Kăndă şă lăkră nemăştărtoră kăză kăva prin mőte, ce va vinde de şădekătoră mal şăntă de a ce da remăş lă ver legă lă şădekătorăreşo şă potecăşne, alănuţ tanca de 1½ až de 3½ % ce ară avă lăkă dăruţ nota 1 dela post. tarif. 106/95 B., alănuţ dăruţ §. 3 ală acrestel ordăntăşăntă, nă ce va lăa, din kăză kă lă meşărtăreă tanşel ce ce kade dăruţ cea din şărtăşă văntăre, ce va komista şăntă lă, kăză a şăntăşă cea din şărtăşă potecăşne ce a prečesă acrestă văntăre, din epoka, şă care tektărtoră lă a adăştărtărtă lăkrăulă.

§. 6.

Şă kăşărtăre, şă kărtă adminărtărtărtă dărtărtoră, lă văntăreă şăntă lăkră nemăştărtoră, va afă

2. §.

Ezen igények közigazgatási utoni felszámítása végett N. Szebenben egy bizottmány fog rendelkezni illy nevezet alatt: „Számolási bizottmány a haditörvényszékileg elítélt személyek elvesztett vagyonára nézve.“ Az ezen bizottmánybani elnöklet az Erdélyországi országos pénzügyi igazgatóság előjárójára ruháztatik. Mint tag különösen a pénzügyi ügyvédség előjárója veendő abban részt, a többi tagok a pénzügyi ministerium által fognak különösen meghatározatni.

3. §.

Ezen bizottmánynál kötelesek mindazok, kiknek igényei vannak, ezeket, a mennyiben e haditörvényszéki ítéletek nyilvános lapok által már kihirdetettek a jelen rendelet napjától számítandó hat hónap alatt; azon esetekben pedig, melyekben a haditörvényszéki ítéletek csak ezen rendelet után hozatnak, vagy a nyilvános lapok által csak ezen rendelet után hirdettetnek ki, mindegyik ítéletnek a nyilvános lapok általi kihirdetése napjától számítandó hat hónap alatt bejelenteni; ellenkező esetben az igények elenyésznek, és sem egyesség sem törvény útján fel nem számolható.

Ezen bejelentés alá esnek még azon igények is, melyek már előbb a katonai és polgári kormányzóknál, a kamarai igazgatóságnál vagy más hatóságoknál bejelentettek. Szintugy bejelentés alá esnek azon igények is, melyekről nézve maguk az elítéltek ellen bármely bírói hatóságoknál percek vannak folyamatban. Az utóbbi nemű esetekben a feleknek bejelentésükben a már folyamatban levő tárgyalásokra kell hivatkozniok, hogy azoknál a számolási bizottmányhoz átteleltethessék.

4. §.

A bejelenthető és felszámolható követelések közé tartoznak az elítélt osztozatlan sívéreinek tulajdoni igényei, s nevének vagy özvegyének jegyajándéki vagyonát, hozományát s törvényes hitbérét tárgyzó igényei is, a mennyiben ezek a fennálló törvényeken alapulnak; végre a házastársoknak a száz statutumok nyomán létezett vagyonszövetség tekintetében tulajdoni igényei.

Mennyiben adassék ki az elítélt gyermekeinek különös esetekben kegyelemből az elítélt vagyonának egy része, az Határozatomnak tartatik fenn.

5. §.

Olly jogügyletekből származó igények, melyekre nézve a fenszorgó körülményekből alaposan

§. 2.

Zur Liquidirung dieser Ansprüche im administrativen Wege wird eine Commission mit dem Siege in Hermannstadt unter der Benennung: „Liquidations-Commission für das, dem Verfall unterliegende Vermögen der kriegsrechtlich verurtheilten Personen“ bestellt. Der Vorsitz in dieser Commission wird dem Vorstande der Finanz-Landes-Direction in Siebenbürgen übertragen. Als Mitglieder haben an derselben insbesondere der Vorstand der Finanz-Procuratur Theil zu nehmen, die übrigen Mitglieder werden durch das Finanzministerium besonders bestimmt werden.

§. 3.

Bei dieser Commission haben alle diejenigen, welchen Ansprüche zukommen, dieselben in so weit die kriegsgerichtlichen Urtheile durch öffentliche Blätter bereits kundgemacht worden sind, binnen sechs Monaten von dem Tage der gegenwärtigen Verordnung; in denjenigen Fällen aber, in welchen die kriegsgerichtlichen Urtheile erst nach dieser Verordnung geschöpft, oder doch erst nach derselben durch die öffentlichen Blätter bekannt gemacht werden, binnen sechs Monaten von dem Tage der Bekanntmachung jedes Urtheiles durch die öffentlichen Blätter anzumelden; widrigen Falles die Ansprüche erloschen, und weder im gütlichen, noch im Rechtswege zu einer Liquidation geeignet sein würden.

Dieser Anmeldung müssen selbst diejenigen Ansprüche unterzogen werden, welche bereits früher bei dem Militär- und Civil-Gouvernement bei der Cameral-Verwaltung oder anderen Behörden angebracht worden sind. Ebenso unterliegen jene Ansprüche der Anmeldung, rückfichtlich deren gegen die Verurtheilten selbst bei was immer für Gerichtsböhrden Prozesse anhängig sind. In Fällen der letzteren Art haben die Parteien in ihrer Anmeldung auf die bereits anhängigen Verhandlungen hinzuweisen, damit die Uebergabe derselben an die Liquidations-Commission eingeleitet werden könne.

§. 4.

Unter die zur Anmeldung und Liquidirung geeigneten Forderungen gehören auch die Eigenthums-Ansprüche der ungetheilten Brüder und die Ansprüche der Ehegattin oder Witwe des Verurtheilten in Ansehung ihres Paraphernal-Vermögens, der Allatur und der Dos legalis, in soweit sie in den bestehenden Gesetzen begründet sind; endlich in Ansehung der auf Grund der sächsischen Statutargeseze bestandenen Gütergemeinschaft der Ehegatten.

In wieferne den Kindern des Verurtheilten in besonderen Fällen aus Gnade ein Antheil an dem Vermögen des Verurtheilten einzuräumen sei, bleibt Meiner Schlussfassung vorbehalten.

§. 5.

Ansprüche aus Rechtsgeschäften, rückfichtlich deren aus den obwaltenden Umständen mit Grund

§. 2.

Penps devederea auctopş pretincşni pe cale administrativă, ce va conclisi o comişie de cam-pună şi Căminis şib nămpire de „comişie de lim-piezire pentru averea răzăt la şickă a persăne-lorş kondemnată de şadegelo militarş.“ Прешединга şи асасць комісіе о ва аво антицело дї-ренторатşлі фїнанціаро дїн Ардеалş. Ка мемврş ла комісіе асасць ва лса парте асше антицело прокşратşреї фїнанціарї; чейлалї мемврї се ворş денşмі прїн мїністеріалş де фїнанге.

§. 3.

Toşl чей че şş pretincşni se vorş şncinşa la асасць комісіе şи термїнş де шесе лşлї ком-пшате дїн зїа асасць ordїнрşşні, деакь сжтїп-цело şадегелорş militarş с'аш мї пşवलकतş прїн фойле пşवलचे; еар' şи касрїло, şnde сжтїпцело şадегелорş militarş се vorş еншчїа, — аş чейлş пşवलş се vorş пşवलка прїн фойло пşवलचे dşпъ асасць ordїнрşşне, се vorş şncinşa şи рестїмşş де шесе лşлї компшате дїн зїа, şи каре фїл-карё сжтїпцъ се ва дїкешосїнга прїн фойле пşवलचे. Ла дїн контра pretincşniло се vorş şїпце, мї пş се vorş маї адмїте спре лїмпезїро нїче; прїн дї-воїалş пачїфїкь, нїче пе кале де şадекатş.

Şи модşлş асасць се vorş şncinşa клар' мї асело pretincşni, карї се дедеръ маї дїнаїсє ла гşвернемжнтşлş мїлїтарё мї чїवलё, ла адмїстра-тşра камерале, вер ла аале ашорїрşдї. Ла комї-сіе де лїмпезїро се vorş şncinşa мї pretincşniло, şи прївїнга кърорş се şрзїръ прочесе ла вер-че şадекşторїе клар' дїконтра kondemnatşлорş. Şи асасць дїн şптъ касъ, пърцїло şи дїнцашрїло лорş се vorş провока ла дещатерїло че се афлş şрзїте, ка съ се поїтş пşне ла келş а се тршмїтё асасць дещатерї ла комїсіе де лїмпезїро.

§. 4.

Şнтре pretincşniло, че се поїтş şncinşa мї лїмпезї, се нşмеръ мї pretincşniло де пропїетате ало фрацїлорş пşмштрїцїлї мї pretincşniло соїцїлş вер вїдşвел kondemnatşлї şи прївїнга дарşлї дї'нїсїеа пşпцел (şверса парашерпале), şи прї-вїнга адşсрел (allatura) мї а dotel легал (dos le-galis), şнтрş катş vorş фї şндате пе лепїло че касъ; şи şптъ pretincşniло şи прївїнга комшнї-неї де аверо че ера дїнре конşрї пе темелşлş сtatşелорş сşсемлї.

Пълş дїкатş съ се факъ мї конїлорş кон-демнатşлї şи касрї спецїал дїн фрацїлş парте дїн аверса kondemnatşлї, е рещерватş ла а мса децї-сіе фїнале.

§. 5.

Pretincşniло дїн анто легал, дещре карї дїн дїмпресїрşрї се поїо прещашперё кş кşвалї, кş

gyanítható, hogy csupán színleg költettek, vagy a büntös merénylet gyámolítására szolgáltak, föl nem számolhatók. Különösen kizártnak a fölszámolás alól minden kölcsönrei és más hitelezési ügyletekből, továbbá az elítélt általi ajándékozásokból s más ingyenes vagyoneledgenitésektől keletkező igények, mellyek az elítélttel már öly időben költettek, melyben annak, az 1848-diki október 3-kán kelt szózat által kimondott lázadásbani részvéte már köztudomású, vagy az ellenfél előtt különösen tudva volt.

6. §.

Azon kárpótlási igények, mellyeket magánszemélyek a lefoglalt vagyonhoz az elítéltek ellen, az ezek részéről a büntett által okozott károk miatt támaszthatni vélnek, nem tárgyai a fölszámolási vagy törvény utjáni tárgyalásnak. Az illy igények iránt a ministerium, az előforduló esetekben a fenforogó körülmények méltányos tekintetbe vételével czélszerűnek vélt javaslatokat elhatározásom alá terjesztendi.

7. §.

A közhírré tett határidő alatt bejelentett olly követelésekre nézve, mellyeket a számolási bizottmány valódiaknak, vagy egyességkötésre alkalmazsoknak talál, a kielégítés vagy a közzt egyesség jóváhagyása iránti javaslatait a pénzügyi ministerium elé terjesztendi.

8. §.

Ha ellenben a számolási bizottmány valamelly követelést nem világosnak nyilvánít, mi ellen a folyamodvány csak a pénzügyi ministeriumhoz történhetik, vagy ha a megelőző szakaszban rendelt előterjesztés esetében, a pénzügyministerium jóváhagyása meg nem adatik, a követelés kiegyenlítés végett a törvény utjára utasítandó. Egyszeremind a félnek három hónapi határidő szabandó, melly alatt az a törvény utján föllépni köteles, ellenkező esetben igénye tekintetbe nem vétetvén.

9. §.

A törvény utjára utasított követelések kiegyenlítése végett első bíróságkép a nagyszobeni megyei törvényszék küldetik ki. Ez végzéseit egy előlölből s legalább négy bíróból álló tanácsban hozandja. Ezen tanács összeállításánál köteles a megyei törvényszék elnöksége tekintettel lenni arra, hogy ezen tanács, lehetőleg helyes és egyforma végzések eszközése végett időkép olly tanácsosokból alkottassék, kik a különböző országrészek törvényeivel ismeretesek, s hogy ezekkel, a mennyiben ez lehetséges, semmi változás ne történjék.

geschlossen werden kann, daß sie nur zum Scheine errichtet wurden, oder die Unterstützung des verbrecherischen Unternehmens zum Zwecke hatten, sind zu keiner Liquidation geeignet. Insbesondere sind von der Liquidation alle Ansprüche aus Darlehens- und anderen Vorgeschäften, dann aus Schenkungen und anderen unentgeltlichen Vermögensveräußerungen von Seite des Verurtheilten ausgeschlossen, welche mit demselben erst zu einer Zeit eingegangen wurden, zu welcher dessen Theilnahme an der laut Proclamation vom 3. October 1848 ausgesprochenen Rebellion bereits offenkundig oder dem Gegentheile insbesondere bekannt war.

§. 6.

Die Ansprüche auf Ersatzleistung, welche Privatparteien auf das eingezogene Vermögen wider die Verurtheilten für die von denselben an ihnen durch das Verbrechen verübten Beschädigungen stellen zu können glauben, sind kein Gegenstand einer Verhandlung im Liquidations- oder im Rechtswege. Ueber Ansprüche dieser Art wird das Ministerium die Anträge, welche es in vorkommenden Fällen unter billiger Berücksichtigung der obwaltenden Umstände für angemessen erachtet, Meiner Schlußfassung unterziehen.

§. 7.

Rückfichtlich derjenigen, innerhalb des Edictal-Termines angemeldeten Forderungen, welche die Liquidations-Commission für richtig oder zur Abschließung eines Vergleiches für geeignet findet, hat sie ihre Anträge auf Befriedigung oder Genehmigung des abgeschlossenen Vergleiches an das Finanzministerium zu stellen.

§. 8.

Wenn dagegen die Liquidations-Commission eine Forderung für illiquid erklärt, wogegen der Recurs nur an das Finanzministerium stattfindet, oder wenn im Falle der im vorhergehenden Paragraphen angeordneten Vorlegung die Bestätigung des Finanzministeriums nicht erfolgt, so ist die Forderung zur Austragung auf den Rechtsweg zu verweisen. Zugleich ist jedoch der Partei ein Termin von drei Monaten zu bestimmen, binnen welchem sie den Rechtsweg zu ergreifen hat, widrigen Falles kein weiterer Bedacht auf ihren Anspruch genommen werden würde.

§. 9.

Zur Austragung der auf den Rechtsweg verwiesenen Forderungen wird als erste Instanz das Landesgericht in Hermannstadt delegirt. Es hat seine Beschlüsse in Versammlungen von einem Vorstehenden und mindestens vier Richtern zu fassen. Bei der Zusammensetzung dieses Senates hat das Präsidium des Landesgerichtes darauf Bedacht zu nehmen, daß derselbe zur Erzielung möglichst richtiger und gleichmäßiger Entscheidungen vorzugsweise aus solchen Råthen, welche der Gesetze der verschiedenen Landesheile kundig sind, gebildet, und mit denselben, so weit es thunlich ist, keine Veränderung vorgenommen werde.

ce fecerunt nsmal pentru aruping, ceas k azpr de skon epriqinipea antrepincei kriminarl, nz ce vorb admite cipe limpezipe. Ansmo cant ocico dela limpezipe tote pretincsiato prozinitoro dia ante de amuzmstis mi de alio kredizri, anoi din donzansi mi alio trascepril de asere an dap din partea kondemnatzi, deax aveclo ante ce fecerunt ant'ons timn, kand parlvinapea kondemnatzi la revelisnoa deklaratz prin prokizmzisnea dela 3. Ontomsre 1848 era anvedepatz ceas knockatz specialmente parpei kontrapl.

§. 6.

Pretincsiato de deozmmzisno, no kapl kredz privadi k lo aszpra aserel konfikato ankontra kondemnariorb, pentru epriqizisno vo lo fikzpr avecll din zpmz prin krimino, nz vorb fi oz'caiz de decvaterl nivo no karea do limpezipe, nivo no karea do zedekatz. Decpre atarl pretincsiat va fayo minicetizal pronzcvzisno, vo va kredo a fi k karea azand an drcantz koncidervzisno amproprizilo, mi lo va szisno la a men devicisno finalo.

§. 7.

An priingta avatorb pretincsiat ancizato an terminz pre-finiz, no kapl komicsnoa do limpezipe lo va reknozvo do penlo, ceas karefikato pentru o anvioal zavifikz, va fayo kizpr minicetizal do finango pronzcvzisno celo pentru amuzkarea pretinduziorb, az pentru antzipea anvioalei fikzilo.

§. 8.

Epr' kand nsmila komicsno va deklar k kstare pretincisno nz o do limpezilz, — ankontra kzepl deklarvzisni ce admite rekarcz samal la minicetizal do finango, — ceas kand pronzcvzisno, do kapl co fayo voraz an §. prevedinto, nz ce vorb akventa do minicetizal do finango, atsvl pretincisnea co va polera a co dovidepo no karea leuel ordinarl. Ancz totdeozatz paruziorb co va usno az torminz do tpef anzi, an kapo sz azvo karea do zedekatz; kivo la din kontra pretincisnea nz co va mal la koncidervzisno.

§. 9.

Spzo dovidepoa pretincsiatorb andepentato la karea do zedekatz, co va dolera ka forb antels priznanzal (vo c'a foctz zicz mal anainto pretzpr) din Szvintz. Avecta va szsvta devicisno celo an adsnange komzco de znb prevedinto mi vedzpsinz patz zedekatorl. La komznerca aveclal cenatz va antzivi prevedintelo priznanzal, ka, spzo a fayo ka devicisno sz ez katz co na pote mal drente mi zniforme; cenatz sz co formezo mal vzptocz din atarl zedekatorl, kapl knockz zino lozile din disercle parpl ale dpef, mi ka avecll zedekatorl prekiz va fi k no.ingz sz nz co skizbe.

Ezen bíróság előtt folytatandók az álladalmi kincstár ellen azon perek is, mellyek az elítéltek ellen már az előtt más bíróságok előtt tettek folyamatba, a mennyiben ezek iránt a felperessel a számolási bizottmánynál a barátságos egyesség meg nem költethetett (3. §.).

§. 10.

A számolási bizottmány által ezen kiküldött megyei törvényszék elő utasított minden követelések, az 1852-diki május 3-kán kelt ministeri rendelettel (birod. törv. lap 104. sz.) behozott ideiglenes polgári perrendtartás szerint egyenlítettnek ki.

§. 11.

Minden hitelező keresetét a pénzügyi ügyvédség előjárója, mint az álladalmi kincstár képviselője ellen hiteles intézni s folytatni.

§. 12.

Azon esetben, ha a kihirdetett határidő alatt bejelentett követelésekből az tűnődik ki, hogy a hitelezők követelései az elítéltnök vagyonát föltulhaadják, a számolási bizottmányok szabadságában áll, a nélkül, hogy a bejelentett követelések felszámolásába bocsátkoznók, a pénzügyi ügyvéd által az 1772-diki július 4-kén kelt csőd-rendtartás s az 1772-diki október 7-kén kelt bukási rendtartás értelmében s szabálya szerint és az ezek tárgyaira vonatkozó többi különös szabályok szerint a csőd megnyitását kívánni.

§. 13.

Ez esetben azonban a királyi ügyöknök is föntartatik, miszerint a csödtömeg ellen, az általa képviselt nyilvános pénzalapok, pénztárak részerei vagy más magánjogczimokból eredő követeléseit a csödbatáridő alatt beporcáithesse.

§. 14.

Csőd esetében, a 9. §-ban kiküldött megyei törvényszék az illető csödbíróság.

§. 15.

A csödtömeg képviselője, a mennyiben az álladalmi kincstár követeléseinek felszámolása nem forog kérdésben, a pénzügyi ügyvédségnek s a vagyon kezelése kirekesztőleg az országos pénzügyi igazgatóságának tartatik fön. A csödhitelezők a javak kezelésére s jövedelmezősöre nézve, azok eladásáig, az országos pénzügyi igazgatóság által volók közlendő számadással megelégedni tartoznak. Csak a pénzügyministerium helybenhagyása mellett hagyhat fel a pénzügyi ügyvédség a tömeg képviselésével s engedtetetik át a vagyon kezelése a

Vor diesem Gerichte sind auch die früher bei anderen Gerichten wider den Verurtheilten anhängig gemachten Prozesse, in soferne mit dem Kläger bei der Liquidations-Commission darüber keine gütliche Ausgleichung zu Stande kommt (§. 3), wider den Staatsfchaf fortzuführen.

§. 10.

Sämmtliche an dieses belegirte Landesgericht von der Liquidations-Commission gewiesenen Forderungen werden nach der mit der Ministerial-Verordnung vom 3. Mai 1852, Z. 104 des Reichsgesetz-Blattes, eingeführten provisorischen Civilproceß-Ordnung ausgetragen.

§. 11.

Jeder Gläubiger hat seine Klage wider den Vorstand der Finanzprocuratur als Vertreter des Staatsfchafes zu richten und auszuführen.

§. 12.

Wenn aus den, während des Obdictaltermines angebrachten Anmeldungen erhellet, daß die Forderungen der Gläubiger das vorhandene Vermögen des Verurtheilten übersteigen dürften, so steht es der Liquidations-Commission frei, durch den Finanzprocurator, ohne sich in eine Liquidation der angemeldeten Forderungen einzulassen, im Sinne und nach Vorschrift der Concurß-Ordnung vom 4. Juli 1772 und der Falliten-Ordnung vom 7. October 1772 nebst den übrigen auf die Gegenstände derselben sich beziehenden besondern Vorschriften die Eröffnung des Concurßes zu verlangen.

§. 13.

In diesem Falle bleibt jedoch auch dem Fiscus vorbehalten, seine in Vertretung der öffentlichen Fonde, der Cassen oder aus anderen Privat-Rechtstiteln fließenden Forderungen innerhalb des Concurß-Termines wider die Concurßmasse geltend zu machen.

§. 14.

Für den Fall des Concurßes ist das im §. 9 belegirte Landesgericht die zuständige Concurß-Behörde.

§. 15.

Die Vertretung der Concurßmasse bleibt, in so weit es sich nicht um Liquidation von Forderungen des Staatsfchafes bei derselben handelt, der Finanzprocuratur und die Verwaltung des Vermögens ausschließlich der Finanz-Landesdirection vorbehalten. Die Concurßgläubiger haben sich über die Führung der Verwaltung und über den Ertrag der Güter bis zu deren Veräußerung mit dem ihnen von der Finanz-Landesdirection mitzutheilenden Rechnungs-Abschlusse zu begnügen. Nur mit Genehmigung des Finanzministeriums kann die Vertretung der Masse von Seite

Анаинтеа ачестел жэдерэторие се ворэ континиа дн контра вичиериеи статеи ши прочеселе, карэ се эрзичерэ маи анаинте дн контра кондемнатилорэ ла ало жэдеге, декэма нэ се ва фи нотэи фаче кэ днжэсателе вр'о днвоиалэ пачификэ анаинтеа комитетел де лимезипе (§. 3).

§. 10.

Töte pretincsiunile дndreutate de comisiunea de лимезипе ла ачестэ тризналэ делегатэ, се ворэ девиде дэурэ регэлымэнтэиэ провизорилэ алэ прочесэи чивиле, днтродсэи кэ ordincsiunile ministeriale din 3. Маts 1852, Nr. 104 алэ вэлет. imp.

§. 11.

Физ-каре кредиторэ ва дндронта ши сурцини днжэса сеа дн контра антицетелэ прокэратэри Финанциари ка репрезэнтантеле вичиериеи статеи.

§. 12.

Вэджандсе дин днцэвэриле date дн речлимэиэ дефиатэ, кэжкэ pretincsiunile кредиторилорэ днтрэжэ авереа дн Финанэ а кондемнатэиэ, комисиunea de лимезипе, Фэрэ де а се лэса днтрэ лимезипеа pretincsiunilorэ днцинэто, ва нотэ чере prin прокэратэра Финанциаре декидереа конкэрсэиэ, дн днжелесэиэ ши дэурэ прескриптеле ледеи де конкэрсэиэ din 4. Июль 1772 ши ало ледеи де Фалиди din 7. Октомври 1772, днтрэурэиэ кэ ало прескрипте спэциалэ че се редэиэ ла ачесте обьекте.

§. 13.

Анэ дн ачестэ касэ е ресерватэ ши фиксэиэ дрентэиэ де а-ши кэста ши сурцини дн терминэиэ де конкэрсэиэ дн контра массел конкэрсэиэиэ pretincsiunile че ва авэ ка репрезэнтанте алэ фондэрилорэ ши касселорэ пэвлече, пер дин алэ иилэ приватэ.

§. 14.

Нентрэ касэ де конкэрсэиэ, аэторитатеа комитетинте де конкэрсэиэ ва фи тризналэиэ делегатэ дн §. 9.

§. 15.

Реуреэантантеле массел конкэрсэиэиэ, декэма нэ ва фи ворэа де лимезипеа pretincsiunilorэ вичиериеи статеи ла данса, е прокэратэра Финанциаре, ши администрэреа аверел е ресерватэ нэмаи днцентратэиэ Финанциаре алэ церел. Кэиэ нентрэ администрэреа ши винилэиэ вэспэрилорэ, се ворэ мэдеми кредиторил конкэрсэиэиэ кэ рэчэнило, че ли се ворэ комэнека дин нартеа днцентратэиэ Финанциаре алэ церел. Нэмаи кэ делегэреа министрэиэиэ де Финанэе се ва нотэ дэнеда прокэратэра Финанциаре де реуреэантанга массел ши се ва нотэ да авереа

tetteknek a katonai bíróságok általi s a katonai törvények szerinti megvizsgálása és megbüntetése rendeltetik.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 55. sz. kiadott és szétküldetett április 2-kán 1853.

55. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki marczius 26-ról, mely által az 1850. szeptember 29-kén kelt jegyzőségi rendtartás (birod. törv. lap 366 sz.) 35 §-nak értelmezéseül kijelentetik, hogy ezen törvényhelyben a jegyző által járásán kívül fölvetett írományra szabott érvénytelenség, a jegyző által, hivatalatöli fölmentése után, de utódjának hivatalba lépése előtt, eddigi járásában fölvetett jegyzői írományokra nem alkalmazható.

A birodalmi törvénylap XVII. dar. 56. sz. kiadott és szétküldetett április 2-kán 1853.

56. szám.

Rendelete

az igazságügyi ministeriumnak 1853-diki marczius 30-ról, mely által a zsidó hitsorosok házassági pereiben bírói eljárás szabályoztatik Magyar-, Horvát-, Tótországban a Szerbvajdaságban és a temesi bán-ságban.

A birodalmi törvénylap XVIII. dar. 57. sz. kiadott és szétküldetett április 12-kén 1853.

57. szám.

Rendelete

a bel- és igazságügyi ministeriumnak 1853-diki április 3-ról, kiható Alsó- és Felső-Ausztria, Salzburg Stájerország, Karantán, Krajna, Görz, Gradiska Isztria, Triest, Tirol és Vorarlberg, Cseh-Morvaország, Slézia, Galiczia, Krakó és Bukovina koronaországokra, mely által kijelentetik, hogy az erdőgazgatási és erdővéd-személyzetnek az 1849-

brechen des Raubmordes, des Raubes und dem Raube geleisteten Vorschusses durch die Militärgerichte und nach den Militärgesetzen angeordnet wird.

Im Reichsgesetzblatte XVII. Stück No. 55, ausgegeben und versendet am 2. April 1853.

Nr. 55.

Verordnung

des Justizministeriums vom 26. März 1853, wodurch in Erläuterung des §. 35 der Notariats-Ordnung vom 29. September 1850, Nr. 366 des Reichsgesetzblattes, erklärt wird, daß die, in dieser Gesetzesstelle gegen einen, von einem Notare außerhalb seines Bezirkes aufgenommenen Act verhängte Ungiltigkeit, auf die, von einem Notare nach seiner Enthebung, jedoch vor dem Amtsantritte seines Nachfolgers, in seinem bisherigen Bezirke aufgenommenen Notariats-Acte keine Anwendung finde.

Im Reichsgesetzblatte XVII. Stück No. 56, ausgegeben und versendet am 2. April 1853.

Nr. 56.

Verordnung

des Justizministeriums vom 30. März 1853, wodurch das gerichtliche Verfahren in Ehestreitigkeiten jüdischer Glaubensgenossen in Ungarn, Kroatien, Slavonien, der serbischen Wojwodschafft und dem Temeszer Banate geregelt wird.

Im Reichsgesetzblatte XVIII. Stück No. 57, ausgegeben und versendet am 12. April 1853.

Nr. 57.

Verordnung

der Ministerien des Innern und der Justiz vom 3. April 1853, gültig für die Kronländer Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnten, Krain, Görz, Gradiška, Istrien, Triest, Tirol und Vorarlberg, Böhmen, Mähren, Schlesien, Galizien mit Krakau und der Bukowina, womit erklärt wird, daß die nach dem Ministerial-Erlasse vom 3. Januar

ажиторіахъ дажъ рѣшитиелъ съ со жздечо ми пенденсеаскъ декларъ жздецеде милитарі ми дъпъ леціае милитарі.

Дн възлетинкал имперіало тѣзнкѣл XVII, Nr. 55, естрдатѣ ми трѣмичѣ дн 2. Априла 1853.

Nr. 55.

Ordinъчїзnea

ministeriului de justiție din 26. Martie 1853, prin care respicându §. 35 ală lecei de notariată din 29. Septembrie 1850, — ехлелтнкл имперіалі Nr. 366, — се декларъ, къ невалідитатеа декретатъ дн ачестѣ §. дн коптра зпѣл антѣ фѣкѣл декларъ зпѣл нотаріс афаръ до черкѣл сеѣ, нѣ се. ноте алікаро ла зпѣ антѣ екріеѣ декларъ зпѣл нотаріс дн черкѣл сеѣ до пѣлп акет дъпъ депърлареа сеа дн поелѣ, дпсѣ маї дпайнте до а інтра ескиссорѣл сеѣ дн офічїл.

Дн възлетинкал имперіало тѣзнкѣл XVII, Nr. 56, естрдатѣ ми трѣмичѣ дн 2. Априла 1853.

Nr. 56.

Ordinъчїзnea

ministeriului de justiție din 30. Martie 1853, prin care се реглѣ прочесѣра жадектореаскъ дн каселе до късторіѣ але евреїорѣ дн Унгарїа, Кроацїа, Скіапонїа, Воїводатѣл сербїкѣ ми Бѣнатѣл тїмїшанѣ.

Дн възлетинкал имперіало тѣзнкѣл XVIII, Nr. 57, естрдатѣ ми трѣмичѣ дн 12. Априла 1853.

Nr. 57.

Ordinъчїзnea

ministeriului celorл interne mi а челї до жстїцїѣ дн 3. Априла 1853, нентрѣ Асетрїа до есеѣ ми до жосѣ, Саліесѣрѣ, Сїрїа, Карпїнїа, Карпїолїа, Горїца, Градїска, Іетрїа, Трїестѣ, Тїролѣ ми Форалберѣ, Боемїа, Моравїа, Сїзекїа, Галїцїа кс Краковїа, ми Буковїна, prin care се декларъ, къ жзрѣтнклїл псѣл дн партеа персоналѣл до адмїнїстрареа ми

diki januar 3-diki ministeri kibocsátvány szerint történt fölesketése hatályát az 1852-diki december 3-kán kelt új erdőtvényre (birod. törv. lap 250 sz.) vonatkozólag is megtartotta.

A birodalmi törvénylap XVIII. dar. 58. sz. kiadott és szétküldetett április 12-kén 1853.

58. szám.

Kibocsátványa

a pénzügyministeriumnak 1853-diki április 3-ról, mely által az 1853-diki április 2. legfelsőbb határozvány folytán a dalmátországi átviteli vám, a Dalmátország és a Montenegroi fejedelemség közötti forgalomban 1853 majus 1-től kezdve megszüntetik.

A birodalmi törvénylap XVIII. dar. 59. sz. kiadott és szétküldetett április 12-kén 1853.

59. szám.

Rendelete

az igazságügyi és kereskedelmi ministeriumnak 1853-diki április 5-ről, kiható az alsó-ausztriai főherczogségre, a bírósági határozatoknak posta útján térítvevény melletti kézbesítése iránt.

A birodalmi törvénylap XVIII. dar. 60. sz. kiadott és szétküldetett április 12-kén 1853.

1849, No. 67 des Reichsgesetzblattes, geschene Beeidigung des Forstverwaltungs- und Forstschutzpersonales auch in Beziehung auf das neue Forstgesetz vom 3. December 1852, No. 250 des Reichsgesetzblattes, ihre Wirksamkeit beibehalten habe.

Im Reichsgesetzblatte XVIII. Stück No. 58, ausgegeben und versendet am 12. April 1853.

No. 58.

E r l a ß

des Finanzministeriums vom 3. April 1853, wodurch in Folge Allerhöchster Entschliessung vom 2. April 1853, der dalmatinische Durchfuhrzoll im Verkehr zwischen dem Königreiche Dalmatien und dem Fürstenthume Montenegro, vom 1. Mai 1853 angefangen, aufgehoben wird.

Im Reichsgesetzblatte XVIII. Stück No. 59, ausgegeben und versendet am 12. April 1853.

No. 59.

Berordnung

der Ministerien der Justiz und des Handels vom 5. April 1853, gültig für das Erzherzogthum Oesterreich, unter der Enns, über die Zustellung gerichtlicher Extraditionen durch die Post gegen Retour-Recepisse.

Im Reichsgesetzblatte XVIII. Stück No. 60, ausgegeben und versendet am 12. April 1853.

анъראה предпріоръ дѣль декрета министровъ дин 3. января 1849, — вълет. имп. №. 67, — ретамно же нотепо ми фактъ къ поза лецо до предпрі дин 3. Декабря 1852, — вълет. имп. №. 250.

Ан вълетинъ имперіате мѣсяцъ XVIII, №. 58, естрдатъ ми трѣмичъ дн 12. Априа 1853.

№. 58.

Декретаѣ

министровъ до финанцо дин 3. Априа 1853, при каго по телеграфъ рескрипта императора дин 2. Априа 1853, ретамно дѣла 1. Маѣ 1853, со рѣдикъ вана даламатинъ до транцитъ же комечитъ динро ретамно Даламатія ми причинатъ Монтенегро.

Ан вълетинъ имперіате мѣсяцъ XVIII, №. 59, естрдатъ ми трѣмичъ дн 12. Априа 1853.

№. 59.

Ординъиѣна

министровъ до желикъ ми а чѣси до комечитъ дин 5. Априа 1853, нентре архидекалатъ Австріа до мочъ, дѣнре административа дѣлѣиѣоръ жѣделиторъ при постъ пѣжуръ речениѣ до пѣлѣрѣ.

Ан вълетинъ имперіате мѣсяцъ XVIII, №. 60, естрдатъ ми трѣмичъ дн 12. Априа 1853.

Tartalom-Jegyzéke

az Erdély nagyfejedelemség számára 1853. aprilis, majus és junius havaiban kiadott országos kormánylap I-ső osztályában foglalt daraboknak.

IV-dik darab, kiadatott 1853 april 15-kén.

Szám	Lap
20	104
21	104
22	104
23	105
24	105
25	106
26	106
27	116
28	117
29	117
30	117
31	118
32	119
33	119
34	119
35	122
36	122

V-dik darab, kiadatott 1853 majus 9-kén.

37	Császári nyiltparancs 1853 marczius 2-ről, az egykori földesurak s a volt jobbágyok és ezektől különböző bánásmód alatt létező földbirtokosok között Magyarországnban az urbéri kapcsolat s ezzel rokon jogállapotok folytán főnforgó viszonyok szabályzása iránt	124
38	Császári nyiltparancs 1853 marczius 2-ről, az urbéri kárpótlás és földtehermentesítés iránt Magyarországnban	124
39	Császári nyiltparancs 1853 marczius 2-ről, a földtehermentesítés és ezzel rokon birtok viszonyok szabályzása iránt Horvát- és Tótországnban	124
40	Császári nyiltparancs 1853 marczius 2-ről, az egykori földesurak s a volt jobbágyok és ezektől különböző bánásmód alatt létező földbirtokosok között az urbéri kapcsolat s ezzel rokon jogállapotok folytán főnforgó viszonyok szabályzása iránt a Szerbvajdaságnban s a temesi bánáságnban	124
41	Császári nyiltparancs 1853. marczius 2-ről, az urbéri kárpótlás és földtehermentesítés fogantatosítása iránt a Szerbvajdaságnban és temesi bánáságnban	125
42	Kibocsátványa a pénzügyi ministeriumnak 1853 marczius 4-ről, kiható minden koronaországokra, mely által a behuzott rézpénzek beváltási ára tételik közhírré	125
43	Rendelése az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 5-ről, kiható mindazon koronaországokra, melyekben az 1850 januar 17-hén kelt büntető parréndtartás hatályában van, mely által a belügy minsteriummal és a legfőbb rendőri hatóságnal egyetértőleg az említett koronaországok számára, a büntető bírósági táblák kiadása s az azok körüli további eljárás iránt 1821 november 30-kán kelt udvari rendelvénnyel (igaz. törv. gyűjt. 1818 sz.) kibocsátott szabály ujra közhírré tételik	126
44	Kibocsátványa a pénzügyi s kereskedelmi ministeriumoknak 1853 marczius 6-ről, mely által a néhány áruknál előforduló felládakra (foglalékokra) 4 százaléknai göngysuly határozatlik	126
45	Rendelése a legfőbb rendőri hatóság főnökének 1853 januar 27-ről, kiható minden koronaországokra, az Ausztriából száműzött vagy kiutasított külföldiek nyilvánúságnban tartása és ellenőrzése tárgyában	127
46	Rendelése a legfőbb rendőri hatóság főnökének 1853 marczius 10-ről, a „Berlinische Nachrichten von Staats- und gelehrten Sachen“ (Haude-Spennner'sche Zeitung) című hírlap eltíltásának megszüntetése iránt	129
47	Rendelése a belügyi ministeriumnak 1853 marczius 13-ről, kötelező minden koronaországokra a katonai határőrvidéket kivéve, melyel a jövedelmi adóhoz községi adópótlék kivetése az álladalmi hivatalnokok és szolgák hivatali járandóságára meg nem engedhetőnek nyilvánítatlik	130
48	Rendelése az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 14-ről, kötelező azon koronaországokra, melyekben az 1850 januar 17-hén kelt parréndtartás jogerővel bír, mely által ezen büntető parréndtartás 303 §-nak értelmezése bocsátatlik ki	130
49	Kibocsátványa a bel- had- és pénzügyi ministeriumoknak 1853 marczius 15-ről, kiható az egész birodalomra, a katonai határőrvidéket kivéve, mely által elhatározatlik, mely épületekre kellessék az 1851 majus 15-kén kelt katonai beszállásolási szabály (birod. törv. lap 124 sz.) 12. §-sát, a kárpótlásnak az 1852 julius 28-kán kelt ministeri kibocsátvány (birod. törv. l. 155 sz.) szerinti fölosztásával alkalmazni	131
50	Rendelése az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 19-ről, kiható a birodalom egész terjedelmére, mely által az 1853-diki marc. 16-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán, az 1852. december 27-kén kelt legfelsőbb nyiltparancs (birod. törv. lap 260 sz.) 2. §. sat. a birodalmi törvénylapban már ez előtt megjelent törvényekre s rendeletekre is kiterjesztelik	131
51	Rendelése az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 19-ről, kiható a birodalom egész terjedelmére, mely által a váltórendtartásnak s az ahhoz tartozó rendeleteknek 1850-dik évi birodalmi törvénylap 51, 52, 53, és 125 számaival közhírré tett olasz fordítás, az 1853 marczius 16-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán hatályon kívül léptetik, s a helyett új hivatalos olasz fordítás tételik közhírré	132
52	Császári rendelet 1853 marczius 19-ről, kiható minden koronaországokra, a vagyónátruházásoktól illeték tárgyában	132
53	Császári rendelet 1853 marczius 23-ről, a haditörvényszékileg elítelt s a felségámulással vádolt személyek elvesztettnek nyilvánított s lefoglalt vagyónához magánjogi igények kiegyenlítése iránt Erdélyországnban	136
54	Kibocsátványa az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 24-ről, kiható a Szerbvajdaságra s a temesi bánáságra a katonai határőrvidéket kivéve, mely által az 1853 marczius 20-diki legfelsőbb határozvány folytán a rablógyilkossági, rablási és rablás elősegelési büntetteknek a katonai bíróságok általi s a katonai törvények szerinti megvizsgálása és megbüntetése rendeltetik	141
55	Rendelése az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 26-ről, mely által az 1850 september 29-kén kelt jegyzőségi rendtartás (bir. törv. lap 366 sz.) 35 §-ának értelmezésül kijelentetik, hogy ezen törvényhelyben a jegyző által járásán kívül fölveit írományra szabott érvénytelenség, a jegyző által, hivatalától fölmentése után, de utódjának hivatalba lépése előtt, eddigi járásában fölveit jegyzői írományokra nem alkalmazható	141
56	Rendelése az igazságügyi ministeriumnak 1853 marczius 30-ről, mely által a zsidó hitorsosok házassági pereiben bírói eljárás szabályoztatlik Magyar-, Horvát-, Tótországnban, a Szerbvajdaságnban és a temesi bánáságnban	141
57	Rendelése a bel- és igazságügyi ministeriumnak 1853 aprilis 3-ről, kiható Alsó- és Felső-Ausztria, Salzburg, Stájerország, Karantán, Krajna, Görz, Gradiska, Isztria, Trieszt, Tirol és Vorarlberg, Cseh-, Morvaország, Slézia, Galiczia, Krakó és Bukovina koronaországokra mely által kijelentetik, hogy az erdőigazgatási és erdő védszemélyzetnek az 1849 januar 2-diki ministeri kibocsátvány szerint történt felesketése hatályát az 1852. december 3-kán kelt új erdő törvényre (birod. törv. lap 250 sz.) vonatkozólag is megtartotta	142
58	Kibocsátványa a pénzügyministeriumnak 1853 april 3-ről, mely által az 1853 april 2 legfelsőbb határozvány folytán, a dalmátországi átviteli vám, Dalmátország és a Montenegroi fejedelemség közötti forgalomban 1853 majus 1-től kezdve megszüntetik	142
59	Rendelése az igazságügyi és kereskedelmi ministeriumnak 1853 aprilis 5-ről, kiható az alsó ausztriai főhercezségre, a bírósági határozatoknak posta útján térti vevény melletti kézbesítése iránt	142

VI-dik darab, kiadatott 1853 junius 18-kán.

60	Rendelése a hadügyi ministeriumnak 1853 marczius 29-ről, az 1852 september 4-kén kelt legfelsőbb házalási nyiltparancsnak (bir. törv. lap 252 sz.) a katonai határőrvidékre leendő alkalmazása iránt	144
----	--	-----

61	Kibocsátványa a főszámvevői igazgatóságnak 1853 marcius 30-ról, kiható a birodalom egész terjedelmére, Magyar- Horvát- és Tótországot, a Szerbvajdaságot s a temesi bánságot, továbbá Erdélyt kivéve, melly által a kamarai kiadási pénztári naplók megvizsgálásának s a főkönyvekbeli átírásának (Contirung) az 1853 marcius 17-kén kelt legfelsőbb határozvány folytán a kamarai főszámvevőségnél a koronaországokbeli álladalmi számvevőségekre lett átruházása tételik közhírré	144
62	Rendelete a hadügyministeriumnak 1853 april 2-ról, melly által a magányfegyvereknek a katonai személyek általi birtokát és viselését tárgyazó szabály bocsátatik ki	144
63	Kibocsátványa a pénzügyministeriumnak 1853 april 10-ről, kiható a közös vámkapcsolat minden koronaországaira, a vegytani gyárak iparüzletére rendelt bizonyos köedények vámkezelése iránt	145
64	Rendelete az igazságügyi ministernek 1853 april 18-ról, kiható Magyar- Horvát- és Tótországra, a Szerbvajdaságra s a temesi bánságra melly által az említett koronaországokban a telok- és betáblázási könyvek készítése végetti előmunkálatok a nemesi földbirtok különös tekintetbe vételével rendeltetnek el	146
65	Rendelete a kereskedelmi-, ipar-, és középítészeti ministernek 1853 april 1-ről, kiható minden koronaországokra, Magyar-, Erdély-, Horvát-, Tótországot, a Szerbvajdaságot, temesi bánságot s a katonai határőrseget kivéve, melly által a pálinka s borszesz erejének a forgalom végetti meghatározása, pontos műszerek által szabályoztatik	146
66	Rendetete a hadügyministeriumnak 1853-diki april 8-ról, melly által az 1853 april 6-kán kelt legfelsőbb határozvány folytán a büntető ügyekbeni s polgári jogügyekbeni törvényhatóság illetősége szabályoztatik, a műtani tűzértséghez s a tűzértségi lovagló intézethez, tartozó egyénekre nézve az alezredestől lefelé	147
67	Rondelete a hadügyministeriumnak 1853 april 9-ről, melly által a katonai letétigazgatóságoknál és a katonai bíróságoknál a bíróilag le- tett tárgyakérti eltételi illetékek számbavételének és beszolgáltatásának módja szabályoztatik	148
68	Rondelete az igazságügyi ministeriumnak a pénzgyministeriummal egyetértőleg 1853 april 19-ről, kiható azon koronaországokra, mely- lyekben az 1850 januar 17-kén kelt büntető perrendtartás kötelező erővel bir, magában foglalja az 1850 augustus 17. igazságügymi- nisteri rendelet (birod. törv. lap 332 sz.) 5. 6. 7. 9. §§. értelmezését, a büntető eljárásbani idézések költségeinek s a tanúk illeté- keinek főlzámitása iránt	149
69	Rondelete az igazságügyi ministeriumnak 1853 april 20-ról, melly által Magyar-, Horvát-, és Tótországra, az Erdélyi nagyfejedelem- ségre a Szerbvajdaságra és temesi bánságra nézve a büntető eljárás költségeit tárgyazó ideiglenes szabályok állapittatnak meg	149
70	Császári nyiltparancs 1853 januar 22-ről, kiható minden koronaországokra és Horvátország katonai részére, melly által a kikötői és ten- geri egészségügyi szolgálatnak a katonai határőrsegt tengerpartjáni szervezése állapittatik meg	160
71	Kibocsátványa a pénzügyministeriumnak 1853 april 17-ről, kiható a közös vámkapcsolat minden országaira, mellyel a.) a közönséges bór-, kautscbuk- és gutta-percha-árak vámkezelésének értelmezése kibocsátatik és b) ezen szónak „Gemenge“ az olasz vámjegyzék- beni fordítása megváltóztatik	190
72	Rendelete a bel- és igazságügyi ministeriumoknak s a legfőbb rendőri hatóságnak 1853-diki april 26-ról, kiható a birodalom egész terü- lotére a katonai határőrvidéket kivéve, a büntetésre méltó tartalmu s különös intézkedések által eltöltött nyomtatványokkal, végre bo- trányos és erkölcstelen műtárgyakkal és dolgokkal bánásmód iránt, nyilvános árveréseknél	190
73	Rondelete a hadügyministeriumnak 1853 april 26-ról melly által az 1853 april 22-kén kelt legfelsőbb határozvány folytán elrendeltetik, hogy a katonai bíróságoknálí bírói letétományektől eltételi illeték (számlabér) melly esetekben szedendő	191
74	Rondelete az igazságügyi ministeriumnak 1853 majus 1-ről, kiható Magyar-, Horvát-, Tótország, Erdély s a Szerbvajdaság és a temesi bánság koronaországokra, mellynek folytán a büntető bíróságok által a Homagium (vérdíj) fizetése többé nem ítélendő meg	192

I n h a l t s - M e g i s t e r

der in den Monaten April, Mai und Juni 1853 ausgegebenen Stücke der I. Abtheilung des Landes-
Regierungs-Blattes für das Großfürstenthum Siebenbürgen.

IV. Stück ausgegeben am 15. April 1853.

No.		Seite
20	Verordnung des Ministeriums des Innern vom 28. December 1852, an die Statthaltereien für Tirol und Vorarlberg, über die Untersuchung und Bestrafung der Uebertretungen des Verbotes, eine Ehe ohne politischen Consens zu schließen	104
21	Erlaß des Ministeriums der Finanzen vom 1. Februar 1853, gültig für alle Länder des gemeinschaftlichen Zollverbandes, womit die Zollbehandlung des, unter dem Namen „Poudrette“ vorkommenden Düngemittels festgesetzt wird	104
22	Verordnung des Ministers der Justiz, im Einvernehmen mit dem Finanzministerium und dem General-Rechnungs-Directorium vom 3. Februar 1853, wirksam für das Königreich Ungarn, das Königreich Kroatien und Slavonien, das Großfürstenthum Siebenbürgen, die serbische Wojwodschafft und das Temeser Banat, womit die Verordnung vom 11. Juni 1851, No. 150 des Reichsgesetzblattes, in Bezug der Behandlung von Beschwerden bei Adjustirung von Meise-Particularien auch auf diese Kronländer ausgedehnt wird	104
23	Erlaß des General-Rechnungs-Directoriums vom 5. Februar 1853, womit eine, mit der Ausübung der Rechnungs-Controle im Lande. berufene Staatsbuchhaltung für Siebenbürgen eingesetzt wird	105
24	Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 8. Februar 1853, über das Verbot der Zerspückung der, in der Stadt Salzburg gelegenen Häuser	105

No.		Seite.
25	Kaiserliches Patent vom 10. Februar 1853, wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Böhmen, Mähren, Kärnthén, Krain, Ober- und Nieder-Schlesien, Steiermark, Salzburg, Görz und Gradiska, Istrien und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete, wodurch gesetzliche Bestimmungen über die Befreiung der ehemaligen Dominikal-Gutskörper in diesen Kronländern, von der gesetzlichen Haftung für die von den Besitzern derselben geführte Verwaltung der Gerichtsbarkeit, und für die aus dem Bande der ehemaligen Gutsunterthänigkeit entsprungene Forderungen der gewesenen Unterthanen, so wie wegen Löschung der zur Sicherstellung solcher Ansprüche unter dem Namen der „Detava“ bestehenden landtätslichen Haftung angeordnet werden	106
26	Berordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen und für Handel, Gewerbe und öffentliche Bauten vom 9. Februar 1853, gültig vom 1. März 1853 an, für alle Kronländer, mit Ausnahme von Ungarn und der Militärgränze, womit provisorische Bestimmungen über die Stellung der Baubehörden und über die Wirkungskreise im Baudienste festgesetzt werden	106
27	Berordnung des Finanzministeriums vom 6. Februar 1853, wirksam für Böhmen, Mähren und Schlesien, womit im Einverständnisse mit den Ministerien des Innern und der Justiz die Durchführung der, den vormalig berzgehensberechtigten Grundherren in Böhmen, Mähren und Schlesien im Allerhöchsten Patente vom 11. Juli 1850, Reichsgesetzblatt No. 267, zugesicherte provisorische Entschädigung angeordnet wird	116
28	Berordnung des Justizministeriums vom 15. Februar 1853, wirksam für Oesterreich ob und unter der Enns, Salzburg, Steiermark, Kärnthén, Krain, Triest, Görz, Gradiska und Istrien, Dalmatien, das lombardisch-venetianische Königreich, Böhmen, Mähren und Schlesien, Galizien, Krakau und die Bukowina, über die Frist zur Eides-Untretung im summarischen Verfahren	117
29	Kaiserliches Patent vom 16. Februar 1853, wirksam für die Königreiche Ungarn, Kroatien und Slawonien, die Wojwodschafft Serbien und das Temeser Banat, womit für diese Kronländer eine Vorschrift über den Wirkungskreis und die Zuständigkeit der Gerichtsbehörden in bürgerlichen Rechtsfachen (Civil-Jurisdictionsnorm) erlassen und bestimmt wird, daß dieselbe von dem, insbesondere kundzumachenden Tage angefangen, in Wirksamkeit zu treten habe, an welchem in diesen Kronländern die neu zu organisirenden Bezirksämter (Stuhlrichterämter) und die übrigen Gerichtsbehörden ihre Thätigkeit beginnen werden	117
30	Erlaß des Kriegsministeriums vom 13. Februar 1853, womit in Folge Allerhöchster Entschlieung vom 10. Februar 1853, die Gerichtsbarkeit über die, im Stande der General-Gensd'armerie-Inspection befindlichen Beamten und Diener und über die dahin gehöriigen oder daselbst zugetheilten Offiziere vom Oberstleutnant abwärts bestimmt wird	117
31	Berordnung des Kriegsministeriums vom 14. Februar 1853, wodurch in Folge Allerhöchster Entschlieung vom 10. Februar 1853, das erreichte sechzehnte Lebensjahr als das, zum freiwilligen Eintritte in den obligaten Stand der k. k. Armee und in die k. k. Militär-Gränzregimenter erforderliche Alter festgesetzt wird	118
32	Berordnung des Ministeriums für Cultus und Unterricht vom 14. Februar 1853, an die Universität zu Pesth, womit die Einbeziehung des österrichischen Civilrechtes, des gerichtlichen Verfahrens, des Handels- und Wechselrechtes und der österrichischen Statistik in die, bei den juridischen Rigorosen zu prüfenden Gegenständen angeordnet wird	119
33	Berordnung der obersten Polizei-Behörde vom 23. Februar 1853, mit welcher die, durch Berordnung vom 26. September 1852, Reichsgesetzblatt LX. Stück No. 196, festgesetzte Frist der Gültigkeit der, bisher für einzelne Kronländer des Reiches oder für besondere Gebietsheile erlassenen Verbote von Druckschriften, bezüglich der, für das lombardisch-venetianische Königreich bis zum 1. September vorigen Jahres erlassenen Verbote, bis Ende April dieses Jahres verlängert wird	119
34	Berordnung des Ministers für Cultus und Unterricht vom 22. Februar 1853, wodurch in Ungarn, Siebenbürgen, Kroatien, Slawonien, der serbischen Wojwodschafft und dem Temeser Banate das Institut der, zur Erlangung von Curatbenefizien vorgeschriebenen Synodal- (Concurs-) Prüfungen eingeführt wird	119
35	Berordnung des Justizministeriums vom 23. Februar 1853, gültig für das Großfürstenthum Siebenbürgen, wodurch eine Vorschrift über die Ausgabe von Oblatorien in diesem Kronlande erlassen wird	121
36	Berordnung des Ministeriums des Cultus und öffentlichen Unterrichts vom 27. Februar 1853, an die akademischen Behörden der Universitäten in Wien, Prag, Pesth, Krakau, Lemberg, Graz, Innsbruck und Olmütz, betreffend die Entrichtung der Collegiengelder von Seite der außerordentlichen Hörer	122
<p>Sechste und gänzlich neue Auflage des Reichsgesetzblattes vom 9. März 1853, im Druck erschienen.</p> <p>Verlag des k. k. Hof- und Staatsdruckers in Wien.</p> <p>Vertrieben durch alle Buchhandlungen.</p> <p>Verlag des k. k. Hof- und Staatsdruckers in Wien.</p> <p>Vertrieben durch alle Buchhandlungen.</p>		
37	Kaiserliches Patent vom 2. März 1853, zur Regelung der zwischen den ehemaligen Grundherren und den gewesenen Unterthanen und Grundholden in Ungarn, zu Folge des Urbarialverbandes und der ihm verwandten Rechtsbestände obwaltenden Verhältnisse	124
38	Kaiserliches Patent vom 2. März 1853, über die Durchführung der Urbarial-Entschädigung und Grundentlastung im Königreiche Ungarn	124
39	Kaiserliches Patent vom 2. März 1853, zur Durchführung der Grund-Entlastung und Regelung der Urbarial- und der ihnen verwandten Besitzverhältnisse in den Königreichen Kroatien und Slawonien	124
40	Kaiserliches Patent vom 2. März 1853, zur Regelung der zwischen den ehemaligen Grundherren und den gewesenen Unterthanen und Grundholden zu Folge des Urbarialverbandes und der ihm verwandten Rechtsbestände obwaltenden Verhältnisse, für die Wojwodschafft Serbien und dem Temeser Banate	124
41	Kaiserliches Patent vom 2. März 1853, über die Durchführung der Urbarial-Entschädigung und Grund-Entlastung in der Wojwodschafft Serbien und im Temeser Banate	125
42	Erlaß des Finanz-Ministeriums vom 4. März 1853, gültig für alle Kronländer, womit der Einlösungspreis für die einberufenen Kupfermünzen bekannt gemacht wird	125
43	Berordnung des Ministeriums der Justiz vom 5. März 1853, gültig für alle Kronländer, in welchen die Strafproceß-Ordnung vom 17. Januar 1850 in Wirksamkeit ist, wodurch im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern und der obersten Polizei-Behörde für die genannten Kronländer, die mit Hofdecret vom 30. November 1821, No. 1818 der Justiz-	

No.	Seite.
	126
44	126
45	126
46	129
47	130
48	130
49	131
50	131
51	132
52	132
53	136
54	140
55	141
56	141
57	141
58	142
59	142

VI. Stück ausgegeben am 18. Juni 1853.

60	144
61	144
62	144

- 66 Ordinьдiнoea мiнiстерiнлi de ђcте dиn 8. Aпpиe 1853, пpиn кape пe тeмeйлэ рeскpиптнлi дмпъртeскэ dиn 6. Aпpиe 1853 ce пeрэлъ кoмпeтiнцa ждeктopсaскэ дп кaзce пeнaлi мi чiвiлi дп пpивiндa пepсoнeлopэ чe ce цiнэ de aртилepиa тeхникэ мi de iнcтитyтлэ de къ-лърилэ алэ aртилepиeи дeлa кoлoнeлэ лoкyдинтe дп жoскэ 147
- 67 Ordinьдiнoea мiнiстерiнлi de ђcте dиn 9. Aпpиe 1853, пpиn кape ce пeрэлъ мoдэлэ кoмпeтърeи мi алэ дeдэчepeи тaпceлopэ de пэcтpapea oвiнтeлopэ дeпoцитaтe лa адмиnиcтpьдiнoea дeпoцитeлopэ мiлитapи мi лa ждeцeлe мiлитapи 148
- 68 Ordinьдiнoea мiнiстерiнлi de жэcтицiнэ, дп дпдeлeпeрe кэ чeлэ de фiнaнцe dиn 19. Aпpиe 1853, пeнтpэ цeрилe дп кapи ce aфлэ дп aнтитaтe пeрэлъмaнтлэ пpочeснлi пeн. dиn 17. Iaнapиэ 1850, пpиn кape ce eснлiкэ §§. 5, 6, 7 мi 9 dиn ordinьдiнoea мiнiстерiнлi жэcтицieи dиn 17. Aгpocтэ 1850 — вэд. имп. Np. 332 — дeспpe кoмпeтapea cпeсeлopэ кэ чiтэчiнилe мi a кoмпeтiнцeлopэ чe ce кaдэ мapтopиopэ дп пpочeснлэ пeнaлe 149
- 69 Ordinьдiнoea мiнiстерiнлi de жэcтицiнэ dиn 20. Aпp. 1853, пpиn кape ce eмитe знэ нopмaтивэ пpовиcopиэ дeспpe cпeсeлe пpочeснлi пe-пaлe пeнтpэ ђнpэpиa, Кpoaцiя мi Cкiавoнiя, мapeлe пpиnчипaтэ Aрдeаллэ, Boйвoдaтэлэ ceрвiкэ мi Бэпaтэлэ тiмiмiянэ 149
- 70 Ordinьдiнoea дмпъртeсaскэ dиn 22. Iaнapиэ 1853, пeнтpэ тѳтe цeрилe импeриэлi мi пeнтpэ Кpoaцiя мiлитape, пpиn кape ce cтэвeрeсчe oргaнiзaцiнoea ceрвiцэлi de пopтapи мi de cънeтaтea мapитимэ пe литopeлe кoнфiнiэлi мiлитape 160
- 71 Дeкpетлэ мiнiстерiнлi de фiнaнцe dиn 17. Aпpиe 1853 пeнтpэ тѳтe цeрилe dиn лeгэтэpa кoмэпэ пopтopиaлe, пpиn кape a) ce фaчe eс-пaкэцiнe дп пpивiндa вэнтэpeи мepчiлopэ ordinapи de пeлe, гэмэ-eлaстикэ мi гэтa-пepкa, мi b) ce мoдификэ тpадэчepeа зiчepeи „aмe-ctекэтэpэ“ дп тapифa итaлиaнэ de вaмэ 190
- 72 Ordinьдiнoea мiнiстepиeлopэ алэ чeлopэ interne, алэ жэcтицieи мi a aзтopитэцiи cъпpeme de пoлициэ dиn 26. Aпp. 1853, пeнтpэ тoтэ кэ-пpиncнлэ импeриэлi, aфapэ de кoнфiнiэлэ мiлитape, дeспpe тpaнтapea лa лiчiтэчiнi пэвлiчe a тiпэpиcтepeлopэ — кэ кoнцiнстэ пэпiвeрэ мi a aчeлopa, кapи cънтэ пpоiвiтe пpиn дiсцeпцинi cпeциaлi, дп фiнe a oвiнтeлopэ aртиcтичe мi a лэвpэpиopэ cкaндaлѳce мi пeмopaлi 190
- 73 Ordinьдiнoea мiнiстерiнлi de ђcтe dиn 26. Aпpиe 1853, пpиn кape пe тeмeйлэ рeскpиптнлi дмпъртeскэ dиn 22. Aпpиe 1853 ce дe-тepминэ дп кapи кaсapи cэ ce лeе тaпca de пeстpape пeнтpэ oвiнтeлe дeпoцитaтe лa ждeцeлe мiлитapи 191
- 74 Ordinьдiнoea мiнiстерiнлi de жэcтицiнэ dиn 1. Maйэ 1853, пeнтpэ цeрилe импeриэлi ђнpэpиa, Кpoaцiя мi Cкiавoнiя, Aрдeаллэ мi Boйвo-дaтэлэ ceрвiкэ кэ Бэпaтэлэ тiмiмiянэ, пe тeмeйлэ кэpeиa ждeцeлe пeнaлi пэ вopэ мaй дeчидe a ce pecпyндe oтaциэлэ (вaпiи cъпцeлэ) 192